

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ

THE IMPLEMENTATION PROBLEMS OF B.E. 2540 DIPLOMA
IN METAL TECHNOLOGY CURRICULUM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ศึกษาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนระดับศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-295-5

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ

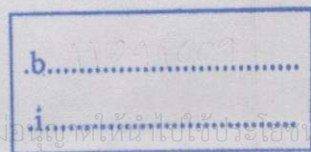
THE IMPLEMENTATION PROBLEMS OF B.E. 2540 DIPLOMA
IN METAL TECHNOLOGY CURRICULUM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2544

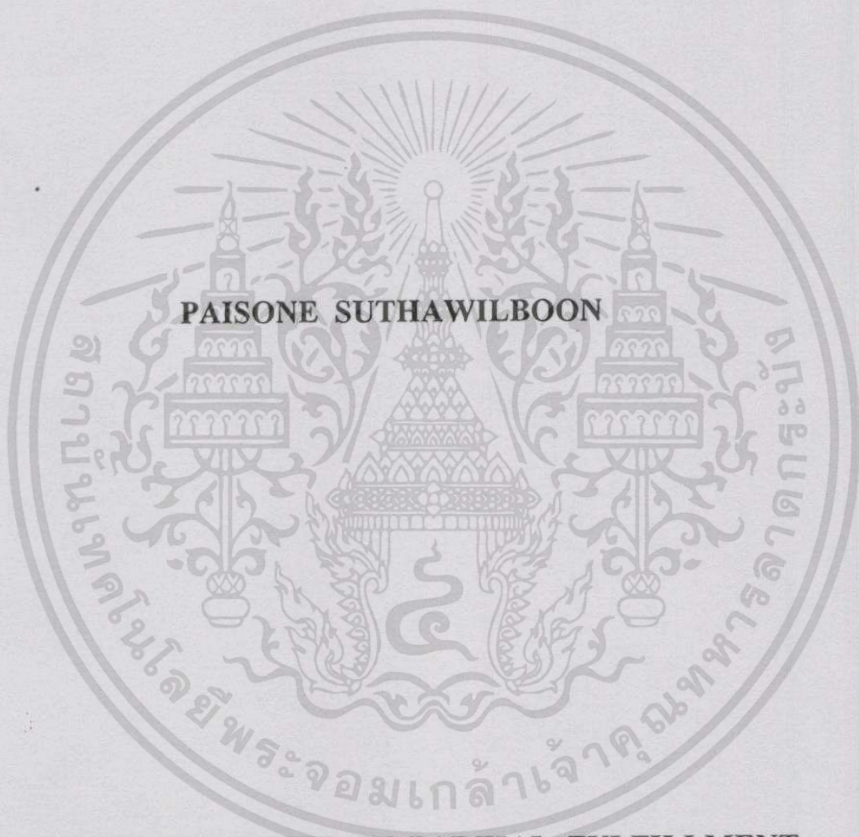
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 40146
วัน, เดือน, ปี..... 16 ส.ค. 2544

ISBN 974 - 648 - 295 - 5

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**THE IMPLEMENTATION PROBLEMS OF B.E. 2540 DIPLOMA
IN METAL TECHNOLOGY CURRICULUM**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL
CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2001

ISBN 974 - 648 - 295 - 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2001

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ

THE IMPLEMENTATION PROBLEMS OF B.E.2540 DIPLOMA
IN METAL TECHNOLOGY CURRICULUM

ชื่อนักศึกษา

นายไพโรจน์ สุทธิถวิลบุญ

รหัสประจำตัว

42064727

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

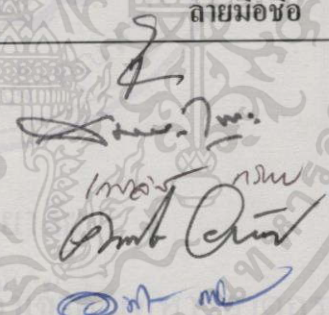
ดร.ผดุงชัย

ภูพัฒน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.คมสร

วงษ์รักษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	
ดร.คมสร	วงษ์รักษา	
รศ.ดร.สุทิพย์	กาญจนพันธุ์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 25 พฤษภาคม 2544 เวลา 14.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว
(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัคร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....๒๐.....เดือน.....มิถุนายน.....พ.ศ.....๒๕๔๔.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ

นักศึกษา

ไพโรสณฑ์ สุทธิธวิลบุญ

รหัสประจำตัว

42064727

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2544

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.คมศร วงษ์รักษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาพรวมและจำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ ที่ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในเขตการศึกษา 6 และ 12 จำนวน 15 แห่ง รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 210 คน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปว่า

1. ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรม
อาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

Thesis Title	The Implementation Problems of B.E. 2540 Diploma in Metal Technology Curriculum
Student	Mr. Paisone Suthawilboon
Student ID.	42064727
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2001
Thesis Advisor	Dr. Phadungchai Pupat
Thesis Co-Advisor	Dr.Komsorn Wongraksa

ABSTRACT

The purpose of this research to study the Implementation Problems of B.E. 2540 Diploma in Metal Technology Curriculum. The population of the study were 60 administrators and 150 teachers in the Department of Metal Technology from Educational Region 6 and 12. The research instrument was the questionnaire which has reliability coefficient at 0.91. The data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results were as follow:

1. The Implementation Problems of B.E. 2540 Diploma in Metal Technology Curriculum of total and each aspects were moderately.
2. The Implementation Problems of B.E. 2540 Diploma in Metal Technology Curriculum by the opinions of administrators and teachers in the department of Metal Technical in each Educational Region 6 and 12, there were found that ;
 - 2.1 The opinions of administrators and teachers in the department of Metal Technology from Educational Region 6 toward the implementation problems of B.E. 2540 Diploma in Metal Technology Curriculum of total and each aspect were moderately average.
 - 2.2 The opinions of administrators and teachers in the department of Metal Technology from Educational Region 12 were moderately average on the implementation problems of B.E. 2540 Diploma in Metal Technology Curriculum of total and each aspects.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.คมศร วงษ์รักษา ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำ และช่วยตรวจสอบ ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อวิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่เสียสละช่วยเหลือ ตรวจสอบ และให้คำปรึกษา เกี่ยวกับเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผู้บริหารวิทยาลัยและครูผู้สอนวิชาช่างเทคนิคโลหะ เขตการศึกษา 6 และ 12 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ และคุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง รวมทั้งพี่ - น้อง ทุกคนที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และช่วยเหลือทุกด้าน ตลอดมา

ขอขอบคุณบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนเป็นกำลังใจแก่ ผู้วิจัยตลอดมา

สุดท้ายขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

คุณค่า และประโยชน์ๆ ที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบอบแต่ คุณพ่อ คุณแม่ และครู-อาจารย์ ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

ไพโรสณฑ์ สุทธิธวิลบุญ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับหลักสูตร.....	6
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้.....	11
2.2.1 การบริหารและการบริการหลักสูตร.....	13
2.2.2 การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร.....	26
2.2.3 การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร.....	36
2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ.....	41
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	53
3.1 ประชากร.....	53
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	99
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	99
5.2 อภิปรายผล.....	102
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	107
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก.....	113
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัย.....	114
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	119
ประวัติผู้เขียน.....	127

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามตำแหน่ง วิทยาลัยเทคนิค และเขตการศึกษา.....	54
3.2 แสดงค่าความเที่ยงของแบบสอบถามจำแนกเป็นรายด้านและทั้งฉบับ	57
4.1. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งและเขตการศึกษา.....	60
4.2. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุราชการและเขตการศึกษา.....	61
4.3. แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา และเขตการศึกษา.....	62
4.4. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมทุกด้าน.....	63
4.5. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหาร และการบริการหลักสูตร : ในภาพรวม.....	64
4.6. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : งานเตรียมบุคลากร.....	65
4.7. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร.....	66
4.8. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร.....	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน.....	69
4.10. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : ในภาพรวม.....	70
4.11. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดทำแผนการสอน.....	71
4.12. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	72
4.13. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน.....	73
4.14. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : ในภาพรวม.....	74
4.15. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร.....	76
4.17. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมทุกด้าน จำแนกตามเขตการศึกษา.....	78
4.18. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : ในภาพรวม จำแนกตามเขตการศึกษา.....	79
4.19. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : งานเตรียมบุคลากร จำแนกตามเขตการศึกษา.....	80
4.20. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร จำแนกตามเขตการศึกษา.....	82
4.21. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารและการบริการ วัสดุตามหลักสูตร จำแนกตามเขตการศึกษา.....	84
4.22. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารหลักสูตรในงานที่เกี่ยวข้องกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน จำแนกตามเขตการศึกษา.....	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.23. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : ในภาพรวม จำแนกตามเขตการศึกษา.....	88
4.24. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดทำแผนการสอน จำแนกตามเขตการศึกษา.....	89
4.25. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเขตการศึกษา.....	90
4.26. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน จำแนกตามเขตการศึกษา.....	92
4.27. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : ในภาพรวม จำแนกตามเขตการศึกษา.....	94
4.28. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การนิเทศและส่งเสริมการใช้ หลักสูตร จำแนกตามเขตการศึกษา.....	95
4.29. แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การจัดตั้งศูนย์วิชาการ เพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร จำแนกตามเขตการศึกษา.....	97

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมและเป็นการสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคม การศึกษาจึงเป็นรากฐานและเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2539 : 1) การจัดการศึกษาทุกระดับต้องอาศัยหลักสูตร หลักสูตรนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ เพราะหากจะเปรียบเทียบความหมายทางการจัดการศึกษาเป็นผลที่มุ่งหวังแล้ว หลักสูตรก็จะเปรียบได้กับบรรด่วิธีที่จะนำความมุ่งหมายดังกล่าวไปสู่ผลสำเร็จ การจัดการศึกษาของประเทศใดก็ตามจะไม่ลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หากขาดหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม (สุมิตร คุณานุกร. 2518 : 2)

ดังนั้น หลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษาเพราะหลักสูตรเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนมีความมุ่งหมายในการให้การศึกษาแก่เด็กอย่างไรและสามารถให้ความรู้สร้างเสริมทักษะและทัศนคติในด้านใดบ้าง สิ่งต่างๆที่ได้ประมวลไว้ในหลักสูตรเป็นเสมือนหนึ่งแนวทางช่วยให้เราทราบได้ทันทีว่าการจัดการศึกษานั้นเป็นไปในทิศทางใด มีผลดีแก่เด็กและสังคมมากน้อยเพียงใด กระบวนการพัฒนาหลักสูตร มีลักษณะเป็นวัฏจักร ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน (สุมิตร คุณานุกร. 2518 : 9) คือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. เลือกและการจัดเนื้อหาและกิจกรรม
3. นำหลักสูตรไปใช้และปฏิบัติ
4. การประเมินผลหลักสูตร
5. การปรับปรุงหลักสูตร

จะเห็นได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และขั้นตอนการใช้หลักสูตรเป็นขั้นที่สำคัญยิ่ง ในการทำงานที่จะทำให้หลักสูตรนั้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์การใช้หลักสูตร ผู้ที่มีส่วนสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้เรียน วิชัย ดิสสระ (2535 : 97) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้จะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1. การเตรียมครู 2. ผู้บริหารและการนำหลักสูตรไปใช้ 3. ครู อาจารย์ หรือผู้สอน กรมอาชีวศึกษาได้จัดทำและประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะขึ้นมาแทนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ พุทธศักราช 2536 เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช

2540 และ เป็นไปตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทย (คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ ออก. 264/2540) พอสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะไม่มีการทดลองใช้หลักสูตรมาก่อนการประกาศใช้เป็นทางการ
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะเป็นหลักสูตรที่ร่างมาจากส่วนกลาง
3. มีการเปลี่ยนหลักการและเหตุผลของหลักสูตรไปจากเดิม กล่าวคือ

3.1 หลักการของหลักสูตร ปรับจากเดิม 6 ข้อ เหลือเพียง 4 ข้อ โดยให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถโอนผลการเรียนเทียบประสบการณ์และมีการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่นเป็นสำคัญ

3.2 จุดหมายของหลักสูตรเพิ่มจากเดิม 5 ข้อ เป็น 7 ข้อ โดยตระหนักและเน้นให้ผู้เรียนมีคุณค่า คุณธรรม พฤติกรรม และเจตคติที่ดีต่อสังคม เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

3.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร จากเดิมเรียนปีละ 2 ภาคเรียนปกติ ภาคละ 20 สัปดาห์ เป็น 18 สัปดาห์

3.4 โครงสร้างของหลักสูตรมี 3 หมวดวิชาเหมือนเดิม แต่มีการลดและเพิ่มหน่วยกิตบางหมวด คือ หมวดวิชาพื้นฐาน จากเดิมเรียน 22 หน่วยกิต เปลี่ยนเป็น 18 หน่วยกิต หมวดวิชาชีพจากเดิม 58 หน่วยกิต เปลี่ยนเป็น 62 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือกเสรีจำนวนเท่าเดิม คือ 10 หน่วยกิต

3.5 การฝึกงานจากหลักสูตรเดิมมี 2 หน่วยกิต เปลี่ยนเป็น ไม่มีจำนวน หน่วยกิต แต่นักศึกษาต้องผ่านการฝึกงาน ไม่นต่ำกว่า 200 ชั่วโมง

ดังนั้นหลักสูตรเดิมปีพุทธศักราช 2536 มีจำนวน 92 หน่วยกิต หลักสูตรใหม่ปีพุทธศักราช 2540 จึงเหลือเพียง 90 หน่วยกิต

ในการใช้หลักสูตรจะเกี่ยวข้องกับงานกระบวนการบริหารและบริการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สนับสนุนการใช้หลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในสถานศึกษานั้น คงไม่มีหลักสูตรใดที่มีความเหมาะสม โดยไม่มีปัญหาใด ๆ เลย ดังนั้นจึงต้องค้นหาปัญหาในการใช้หลักสูตรให้ได้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนในสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในวิทยาลัยเทคนิค ที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาหรืออีกนัยหนึ่งก็คือผู้ทำการสอนในหลักสูตรนี้จึงถือว่าเป็นส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำผลของการวิจัยไปใช้เพื่อเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนหาวิธีสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้สอดคล้องกับ

เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่วิชาชีพ ในสาขาช่างเทคนิคโลหะ รวมทั้งผู้สำเร็จการศึกษา ก็จะเป็นช่างฝีมือที่มีคุณสมบัติและมีประสิทธิภาพต่อสังคมภายหน้า

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวม และจำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวความคิดของ สงัด อุทรานันท์ (2532 : 263-271) ได้กล่าวไว้ว่างานที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร จะมีงานหลักอยู่ 3 ลักษณะ มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย คือ

1. การบริหารและการบริการหลักสูตร
2. การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร
3. การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะเฉพาะหมวดวิชาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 โดยมีขอบเขตวิจัยดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 6 และ 12 ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ จำนวน 15 แห่ง รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 210 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค จำนวนทั้งสิ้น 60 คน โดยแบ่งออกเป็น ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ในเขตการศึกษา 6 จำนวน 28 คน และในเขตการศึกษา 12 จำนวน 32 คน

1.2 ครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ จำนวน 150 คน โดยแบ่งออกเป็น ครูผู้สอนในเขตการศึกษา 6 จำนวน 68 คน และในเขตการศึกษา 12 จำนวน 82 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารและการบริการหลักสูตร
2. การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร
3. การสนับสนุน และส่งเสริมการใช้หลักสูตร

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะเฉพาะหมวดวิชาชีพ

2. ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคในการดำเนินงานของผู้บริหาร และครูผู้สอน ที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 โดยเน้นเฉพาะหมวดวิชาชีพ ใน 3 ด้าน คือ การบริหารและบริการหลักสูตร ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2.1 การบริหารและการบริการหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหาร และการบริการหลักสูตรเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอน การบริหารและบริการวัสดุตามหลักสูตร และการบริหารหลักสูตรที่เกี่ยวกับอาคารเรียน และ โรงฝึกงาน

2.2 การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

2.3 การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนในการใช้หลักสูตร

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาช่างกลโลหะ หัวหน้าแผนกวิชาช่างเชื่อม หัวหน้าแผนกหลักสูตร

4. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติการสอนในแผนกวิชาช่างเทคนิคโลหะในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 6 และ 12 สังกัดกรมอาชีวศึกษา

5. วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 6 และ 12 หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่อยู่ในส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางบางส่วน กล่าวคือ วิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 6 ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลพบุรี วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี วิทยาลัยเทคนิค
ชัยนาท เขตการศึกษา 12 ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี วิทยาลัย
เทคนิคชลบุรี วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ วิทยาลัยเทคนิคระยอง วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี วิทยาลัยเทคนิค
ตราด และวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมทฤษฎี หลักการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้

2.2.1 การบริหารและการบริการหลักสูตร

2.2.1.1 การเตรียมบุคลากร

2.2.1.2 การจัดครูเข้าสอน

2.2.1.3 การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร

2.2.1.4 การบริหารหลักสูตรที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน

2.2.2 การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.2.2.1 การจัดทำแผนการสอน

2.2.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

2.2.3 การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2.2.3.1 การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2.2.3.2 การจัดตั้งศูนย์วิชาการ เพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1.1 ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตร (Curriculum) เป็นคำที่มีความหมายทั้งในระดับกว้างและระดับแคบ นักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายไว้: หลายทัศนะ ดังนี้

ซารี มณีศรี (2527:177-178) ได้กล่าวถึง ความหมายของหลักสูตร ตามทัศนะของบุคคลต่าง ๆ จากผลการวิจัยเรื่อง แนวคิดและเรื่องความเห็นของความหมายของหลักสูตรของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำวิจัยในปี พ.ศ. 2513 ได้สรุปความหมายของสิ่งที่ เป็นหลักสูตรไว้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กลุ่มครู - อาจารย์ ร้อยละ 77.42 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายของหลักสูตรที่ว่า หลักสูตร คือ เครื่องกำหนดระดับ และทิศทางให้ครูเป็นผู้ดำเนินการ

2. กลุ่มศึกษานิเทศก์ ร้อยละ 72.88 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า หลักสูตร คือ มวลกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ทั่วไปและนอกหลักสูตร ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยเด็กเกิดการพัฒนาทุกด้าน

3. กลุ่มหัวหน้าสถานศึกษา ร้อยละ 78.26 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า หลักสูตร คือ ประมวลกิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัดให้

4. กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 87.50 เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า หลักสูตร คือ โอกาสที่เกิดการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนจัดให้

5. กลุ่มนิสิตนักศึกษา ร้อยละ 81.50 เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับความหมายที่ว่าหลักสูตร คือ การจัดเตรียมระบบของจำนวนวิชาให้เหมาะสมกับกลุ่มของเด็ก

6. กลุ่มประชาชน เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความหมายที่ว่า หลักสูตร คือ โอกาสในการกำหนดรายวิชาให้แก่ผู้เรียน ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย

สมิทร คุณานุกร (2523 : 3) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สังค อุทรานันท์ (2528 : 346) กล่าวว่า หลักสูตร อยู่ในความหมายขอบเขต 3 สถานะ คือ

1. เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง
2. เป็นข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งได้จัดทำขึ้นอย่างเป็นทางการ
3. เป็นระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

รัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2529 : 10) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมหรือประสบการณ์ทั้งหลาย ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 147) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนจัดทำขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดการพัฒนาการทุกด้าน

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 218) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งมวลที่ผู้เรียน จะพึงได้รับภายใต้การนำของครู หรือโรงเรียน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม

ธำรง บัวศรี (2531 : 6) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และมีมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาการต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมอาชีวศึกษา (2531 : 3) ระบุว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนการสอนที่จัดประสบการณ์ไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 40 : 41) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมายเป็น 3 ประการ คือ

1. หลักสูตร เป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษาเป็นต้น
3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ นอกจากนี้ หลักสูตรยังมีความหมายแตกต่างกันตามผู้ใช้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จะให้ความหมายของหลักสูตร เป็นการ จัดประสบการณ์ทั้งหมดในสถานศึกษาให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิต

สวัสดี ประทุมราช และคณะ (อ้างใน ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539 : 6) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนหรือแนวทางการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ โรงเรียนที่ชี้แนะให้ผู้บริหาร การศึกษา ครู-อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้จัดประสบการณ์ทั้งหมดตาม หลักสูตรที่กำหนด เพื่อให้เยาวชนหรือพลเมืองของประเทศได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติพึงประสงค์ตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ

Taba (1967 : 10 – 11) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์และ จุดหมายเฉพาะ การเลือกและการจัดเนื้อหา วิธีการเรียนการสอนและการประเมินผล

Neagley and Evan. (1967 : 2) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาและกระบวนการที่เป็น แบบแผน และไม่เป็นแบบแผน ทำให้ผู้เรียนได้มาซึ่งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติ คุณค่าและ ค่านิยม ภายใต้การดูแลของโรงเรียน

Saylor and Alexander. (1974 : 6) กล่าวว่า หลักสูตรเปรียบเสมือนแผนภูมิการเดินทางและ กำหนดตารางที่ยืดหยุ่นได้ ในการดำเนินการศึกษาหลักสูตรจะถูกสร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้าน เนื้อหาวิชา การบริหาร โรงเรียน และวิชาการต่าง ๆ ทางด้านการศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ รวมกัน

Good. (1973 : 157) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียน ได้ศึกษาเพื่อ ให้จบชั้นหรือ ได้รับ ประกาศนียบัตร
2. เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาวิชา หรือสิ่งเฉพาะที่ ต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียนเพื่อให้เด็กมีความรู้จนจบชั้น หรือ ได้รับประกาศนียบัตรในการศึกษาต่อได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กลุ่มวิชา และการจัดประสบการณ์ที่กำหนดให้นักเรียน ได้เล่าเรียนภายใต้การแนะแนวของโรงเรียนหรือสถาบัน

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน งานกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านความรู้ จิตใจ ทักษะ

2.1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชาหลักสูตร จะระบุสิ่งที่คาดหวังให้เกิดกับผู้เรียนและแนวทางในการจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ตามต้องการมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ ดังนี้

สมิทร คุณานุกร (2523 : 2) ได้กล่าวว่า หากจะเปรียบเทียบความมุ่งหมายทางการศึกษา ในระดับชาติเป็นอุดมคติ อุดมการณ์ความใฝ่ฝันของบุคคลแล้ว หลักสูตรก็เปรียบได้กับ โครงการของการปฏิบัติ เพื่อให้อุดมคตินั้นบรรลุถึงผลสำเร็จ การจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตามจะไม่สำเร็จถูกลงไปตามที่กำหนดไว้ ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการจัดการศึกษา

ธำรง บัวศรี (2531 : 9) กล่าวว่า ในการจัดการศึกษานั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชนแต่ละวัย แต่ละระดับการศึกษา ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน กล่าวคือ มีแนวทางที่กำหนดไว้ ควรเรียนรู้วิชาอะไร เนื้อสาระมากน้อยแค่ไหน ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีทักษะด้านใดและควรมีพัฒนาการในด้าน ร่างกาย จิตใจ สังคมและปัญญาอย่างไร เมื่อพิจารณาที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า ปัจจัยสำคัญอันดับแรกที่จะได้รับความมั่นใจได้ว่าเยาวชนรวมทั้งผู้เรียนทั้งหมด จะได้รับการศึกษาที่มุ่งหวังไว้ก็คือ หลักสูตร นั่นเอง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 38 – 39) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรดังนี้

1. งานหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตรทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามเป้าหมาย
3. หลักสูตรเปรียบเหมือนแบบแปลนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนา

หลักสูตร บอกไว้ว่าวัตถุประสงค์ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นวัสดุและอุปกรณ์ จะสอนอย่างไร จัดเตรียมการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความสำคัญเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤตินีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 11) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเครื่องชี้นำทางในการจัดความรู้ และประสบการณ์แก่ผู้เรียนซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาและเป็นเครื่องชี้ถึงความเจริญของชาติ ถ้าประเทศ

ใดมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ คนในประเทศนั้นย่อมมีความรู้และศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

สรุปได้ว่า หลักสูตร มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหลักสูตร ได้รวมจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับ และเป็นเครื่องชี้แนวทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกที่จะให้ความมั่นใจได้ว่าเยาวชนรวมทั้งผู้เรียนทั้งหมด ก็จะได้รับการศึกษาตามที่มุ่งหวัง

2.1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

นักการศึกษาได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร ไว้ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 9) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาหลักสูตรในรูปขององค์ประกอบแล้วจะมีอยู่ 4 องค์ประกอบ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมิน (Evaluation)

ธีราร บัวศรี (2531 : 7-8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย 6 อย่าง คือ

1. จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่เรียนจบหลักสูตร ไปแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนด
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ
4. ยุทธศาสตร์การสอนการเรียน (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และ จุดหมายที่กำหนดไว้
5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน: (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์ โสตทัศนศึกษา และอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน
6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชย วรรษใหญ่ (2537 : 5) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร คือ

1. วัตถุประสงค์
2. เนื้อหารายวิชา
3. วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. วิธีประเมินผล

องค์ประกอบของหลักสูตรนี้ จะนำมาใช้เป็นแกนในการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงหลักสูตรว่าจะต้องปรับปรุงในองค์ประกอบใดบ้าง

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวข้างต้น พอจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตรนั้นประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระของวิชา
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การประเมินผลการเรียนการสอน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้

ธำรง บัวศรี (2515:152-153) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการนำหลักสูตรไปใช้คือ

1. ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ที่สัมพันธ์กับหลักสูตร เช่น อาคารสถานที่ ประมวลการสอน ตารางสอน อุปกรณ์การสอน แบบเรียน การจัดครูให้เหมาะสมกับงาน นอกจากนี้ ควรช่วยให้ครูได้ร่วมงานตามนโยบายของสถานศึกษาของส่วนกลางซึ่งต้องมีการคัดแปลง เพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละโรงเรียน

2. จัดบริการให้ความสะดวกในการใช้วัสดุ อุปกรณ์การสอนต่างๆ

3. เป็นผู้นำในการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรขึ้นในสถานศึกษา

สังัด อุทรานันท์ (2532 : 4) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร การเตรียมบุคลากร การบริหารและบริการหลักสูตร และการนิเทศการใช้หลักสูตร

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 10) ได้กำหนดภารกิจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรว่า ผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และครูต้องร่วมกันบริหารการใช้หลักสูตร โดยศึกษาหลักสูตร กำหนดการปฏิบัติงาน กระบวนการปฏิบัติงาน จัดกิจกรรมการสอนและกำหนดแผนงานส่งเสริมการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชัย ดิสสระ (2535 : 97) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. การเตรียมครูหรือการฝึกหัดครู หรือการผลิตครู ให้กับ โรงเรียนทุกระดับ การผลิตครูจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรของสถาบันฝึกหัดครูที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 3 หน่วยงานดังกล่าว เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตครูให้กับสถานศึกษาโดยตรง อีกประการหนึ่งก็คือ บุคคลที่จะมาศึกษาในสถาบันการฝึกหัดครูมีคุณภาพหรือมีความสนใจในอาชีพนี้มากน้อยเพียงใด และประการสุดท้ายก็คือ กระบวนการผลิตครู

หลักสูตรการผลิตครูเป็นหลักสูตรที่ยึดสมรรถภาพเป็นหลักหรือเป็น “หลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐาน” (Competency Based Teacher Education Curriculum) หลักสูตรการผลิตครูแบบสมรรถฐานดังกล่าว ได้ส่งผลให้สถาบันผลิตครูทุกระดับในสถาบันที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยต่างก็ตระหนักถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการผลิตครูให้ตรงกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะกระบวนการผลิตครูนั้น ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นสมรรถภาพทางด้านความรู้ด้านเทคนิควิธีแล้ว ยังเน้น โครงการส่งเสริมสมรรถภาพด้านคุณลักษณะและเจตคติไว้ด้วย

2. ผู้บริหาร การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษานั้น ก็คือ การที่ผู้บริหารทำหน้าที่บริหารหลักสูตรนั่นเอง ฉะนั้นการนำหลักสูตรไปใช้จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการบริหารหลักสูตรของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะนำหลักสูตรไปใช้นอกจากนี้ยังมีผู้ช่วยฝ่ายต่าง ๆ หัวหน้าหมวด หัวหน้าคณะวิชา คณาจารย์ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เสริมการบริหารหลักสูตร เช่น กรรมการบริหารสถานศึกษา กรรมการบริหารวิชาการ กรรมการประเมินผล

ผู้บริหารจะนำหลักสูตรไปใช้โดยผ่านการดำเนินงานในรูปแบบของคณะกรรมการต่าง ๆ ของสถานศึกษา คณะกรรมการต่าง ๆ จะทำหน้าที่ดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.2 จัดทำแผนหลักของสถานศึกษา

2.3 ร่วมกันกำหนด จัดหา และ เตรียมสื่อ โสตทัศนูปกรณ์ที่จะใช้ในแผนการใช้หลักสูตรนั้น

2.4 กำหนดแนวปฏิบัติการเรียนการสอนตามแผน

2.5 ร่วมกันกำหนด จัดหาหรือส่งเสริมการให้ได้มาซึ่งสื่อการเรียนการสอนอย่างละเอียดแต่ละวิชา

2.6 จัดหาแหล่งเสริมความรู้ ประสบการณ์ การเรียนการสอน เช่น ห้องสมุด ศูนย์กลางการเรียนรู้ หนังสือ วารสาร โสตทัศนูปกรณ์

2.7 การทำโครงการปรับปรุงคุณภาพของครูประจำการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นการเปิดช่องว่างระหว่างแผนการสอนกับการสอนในห้องเรียน หรือการนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียน ซึ่งจะทำให้การนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานในขั้นนี้สถานศึกษาจะได้คู่มือการใช้หลักสูตรที่มีรายละเอียดมากกว่าคู่มือหลักสูตรที่ได้มาจากระดับกระทรวง

3. ครู- อาจารย์ หรือผู้สอน เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะนำหลักสูตรไปใช้ภายในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ครูจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้น ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากกระบวนการผลิตของสถาบันการฝึกหัดครู ซึ่งหลักสูตรและกระบวนการผลิตครู ในปัจจุบันต่างตระหนักถึงสมรรถภาพด้านความรู้ สมรรถภาพด้านเทคนิควิธี และสมรรถภาพด้านคุณลักษณะและเจตคติ โดยเน้นการปฏิบัติจริงเป็นหลักอยู่แล้ว ความสงสัยในแง่ของความสามารถของครูนั้นจึงแทบจะไม่มี จะเหลือเพียงแต่ว่าเมื่อเป็นครูแล้วจะนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นครูควรทำอย่างไร

ดังนั้นสรุปได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ คือการนำเอาเอกสารหลักสูตรไปปฏิบัติในการจัดเนื้อหา และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับตัวผู้เรียนให้มากที่สุด

2.2.1 การบริหารและการบริการหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2525 : 197-198) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร เป็นการบริหารงานด้านวิชาการ ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ในการบริหารหลักสูตรนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่ส่วนใหญ่ในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน การบริหารหลักสูตรนั้น เป็นระบบของหลักสูตร ซึ่งจะต้องบริหารอย่างเป็นระบบระเบียบและรวมถึงกระบวนการเรียนการสอนด้วย ระบบการบริหารหลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบหลักสูตร 3 ส่วนคือ

1. การวางแผนหลักสูตร
2. การนำหลักสูตรไปใช้
3. การประเมินหลักสูตร

ธงชัย สุวัฒน์เมจิพันธ์ (2532 : 3-4) กล่าวถึงหลักการและแนวคิดในการบริหารหลักสูตรเอาไว้ดังต่อไปนี้

1. ความพร้อมของสถานศึกษา เช่น ความพร้อมในเรื่องครูผู้สอน สถานที่ อุปกรณ์ วัสดุฝึกเรียน
2. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ต้องดูแลหลักการ โครงสร้าง ตลอดจนหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความเหมาะสมของการจัดแผนการสอน จะต้องจัดให้เหมาะสมกับบุคลากร คือ ครู-อาจารย์ ที่มีอยู่ภายในกฎเกณฑ์ที่กำหนด

4. การจัดสรรเงินงบประมาณและเงินบำรุงการศึกษา ควรตกลงให้เรียบร้อยในแต่ละภาคเรียนหรือปีการศึกษา

5. การจัดให้มีการนิเทศในสถานศึกษาและการประเมินผลการสอน

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61-66) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรได้นำกระบวนการบริหารงานมาประยุกต์ใช้เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการ โดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ และนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็นสิ่งจำเป็น การเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตรมีดังนี้

1.1 การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ โดยตรวจสอบตั้งแต่ วัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม รูปแบบ โครงสร้าง เนื้อหาวิชา วิธีการจัดการเรียน การสอน สื่อการสอน

1.2 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้เป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จะมีผลกระทบต่อการบริหารหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรจะต้อง ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง

1.3 การเตรียมความพร้อม ในการเตรียมความพร้อมของสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็น การเตรียมความพร้อมมีหลายๆ เรื่อง เช่น ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ วัสดุฝึก สื่อการสอน ห้องสมุด อาคารสถานที่ งบประมาณ สถานที่ฝึกงาน รวมทั้งการจัดทำคู่มือครูเกี่ยวกับหลักสูตร

2. ขั้นดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะมีทั้งฝ่ายปฏิบัติการหลักสูตรและฝ่ายสนับสนุน ตลอดจนฝ่ายควบคุมการใช้หลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร เช่น การประชุมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การปฐมนิเทศนักเรียน การจัดทำคู่มือครู การจัดการเรียน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการฝึกงาน

3. การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร ควรมีการประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ของการประเมินเพื่อจะพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ เพื่อจะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (อ้างใน วิจิตร ดิจันท์ก. 2537 : 18-19) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรในโรงเรียน ได้แก่ การศึกษาโครงสร้างของหลักสูตร การศึกษาความเกี่ยวเนื่องระหว่างวิชาต่างๆ การจัดหาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อสะดวกแก่การค้นคว้าของครู เช่น ตัวหลักสูตร ประมวลผลการสอน โครงการสอน คู่มือครู แบบเรียน แบบฝึกหัด หนังสือประกอบการสอน และเอกสารทางวิชาการ การพยายามปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องตามลำดับวิชา สามารถใช้เป็นแผนการเรียน การสอนได้ การวัดประเมินผลการเรียนของนักเรียน การจัดหาวิทยากรท้องถิ่นหรือแหล่งความรู้ใน ท้องถิ่น การจัดทำและเก็บผลการเรียนและการออกไปสำคัญต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนหรือผลการศึกษา

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 156) กล่าวว่า งานบริหารหลักสูตร เป็นการบริหารและ ดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีผู้บริหารเป็น เกนนำ โดยมีผู้ช่วยต่างๆ หัวหน้าหมวดวิชา ครูวิชาการ โรงเรียน ครูผู้สอนและหน่วยงานอื่นๆ ที่เสริม การบริหารหลักสูตร มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร ต่างๆ

2. การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

3. การจัดครูเข้าสอน

4. การจัดตารางสอน

5. การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

6. การจัดแผนการเรียน

7. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร เช่น อาคารสถานที่ งบประมาณ การบริการห้องสมุด เป็นต้น

8. การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

9. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน

สรุปได้ว่า การบริหารและบริการหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีการเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอน บริการวัสดุ เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปตามจุดมุ่งหมายและมีประสิทธิภาพ

2.2.1.1 การเตรียมบุคลากร

ในการใช้หลักสูตรนั้น จะมีบุคลากรเกี่ยวข้องของหลายด้าน ได้แก่ผู้บริหารวิทยาลัย ผู้ช่วย ผู้บริหารวิทยาลัย ครูผู้สอน หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าฝ่ายแนะแนว หัวหน้าทะเบียนวัดและ ประเมินผล และหัวหน้าบรรณารักษ์

สังข์ อุทรานันท์ (2528 : 226) กล่าวว่า ในการเตรียมบุคลากร เป็นการสำรวจจำนวนอาจารย์ ผู้สอนที่ต้องจัดให้เพียงพอกับรายวิชาของหลักสูตร มีการให้ความรู้ความพร้อมในการสอน การให้ ความรู้หรือชี้แจงต้องทำให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องการใช้หลักสูตร ทั้งบุคลากรภายในและบุคลากรภายนอก ให้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผลตามหลักสูตร ตลอดจนยุทธศาสตร์การเรียนการสอนและการปกครองชั้นเรียน การเตรียม บุคลากรเพื่อการใช้หลักสูตรอาจดำเนินได้โดยใช้วิธีการประชุมชี้แจง การอบรม การประชุมสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประชุมปฏิบัติการ การปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ การเผยแพร่ทางเอกสารและสื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ หรือมีการจัดให้มีการศึกษาด้วยตนเองโดยการจัดให้มีมุมแนะนำหลักสูตร กระตุ้นให้เกิดการขีมือหรือแนะนำหลักสูตรไปศึกษาด้วยตนเอง

สังัด อุทรานันท์ (2532 : 276) กล่าวไว้ว่า หัวหน้าหมวดวิชาหรือหัวหน้าสาขาวิชาควรจะดำเนินการส่งเสริมการใช้หลักสูตรต่อไปนี้

1. ศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนรับผิดชอบอย่างชัดเจน
2. ช่วยวางแผนและจัดทำแผนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบ
3. จัดหาวัสดุสื่อการสอนและให้บริการแก่ครูคนอื่นที่อยู่ในสายเดียวกัน
4. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนอย่างสม่ำเสมอ
5. ทำการประสานงานการใช้หลักสูตรกับหมวดวิชาอื่น หรือสาขาวิชาอื่นเพื่อให้การใช้หลักสูตรในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ยังให้ความเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนว่า

1. ทำการศึกษาหลักสูตร เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรที่ตนเองใช้อยู่อย่างชัดเจน
2. ทำการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
3. ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่
4. พยายามคิดค้นหาวิธีการที่เหมาะสมหรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการใช้หลักสูตร

สังัด อุทรานันท์ (2532 : 227) กล่าวถึงบุคลากรอื่น ๆ ภายในโรงเรียนได้แก่ บรรณารักษ์ นักเทคโนโลยีการศึกษา นักวัดผล นักแนะแนว ฯลฯ ต่างก็มีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรโดยการกระทำในสิ่งต่อไปนี้

1. ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบอย่างเต็มที่
2. ให้ความช่วยเหลือหรือให้บริการแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างเต็มที่

หัวหน้าสื่อการเรียนการสอนมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์ที่ประสงค์จะทำเอกสารประกอบการสอน ตำราเรียน รวบรวมผลงานของแต่ละวิชาให้เป็นรูปเล่ม

หัวหน้างานวัดและประเมินผลมีหน้าที่จัดหาแบบพิมพ์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียน จัดกาข่าวสารที่เป็นความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพื่อเผยแพร่ให้ครูอาจารย์ให้ทราบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยทั่วกัน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อสอบและจัดทำข้อสอบมาตรฐาน เก็บรักษาเอกสารและหลักฐาน เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

หัวหน้าห้องสมุด มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาหนังสือเข้าห้องสมุดให้สอดคล้องเกี่ยวกับการเรียนการสอนในสถานศึกษาประสานงานกับงานสื่อการเรียนการสอน เพื่อรวบรวมหนังสือ เอกสาร อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ทางวิชาการเพื่อการค้นคว้าวิจัยตลอดจนการให้บริการชุมชนในท้องถิ่น

วิชัย ดิสสระ (2535 : 100) กล่าวว่าหน้าที่ครูจะสามารถนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพครูจำเป็นต้องทำแผนการเรียนการสอน หรือแผนกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในคู่มือหลักสูตรของโรงเรียน และประสบการณ์ในการสอนของครูที่ผ่านมา เป็นเรื่องกำหนดให้มีทางเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนหลาย ๆ ทาง

บุคลากรอื่น ๆ ที่สนับสนุนการสอนต่างก็มีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรหัวหน้าสื่อการเรียนการสอน หัวหน้างานวัดและประเมินผล และหัวหน้างานห้องสมุด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 63) การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการบริหารหลักสูตรได้แก่

1. การเตรียมความพร้อมของครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคคลซึ่งมีความสำคัญต่อหลักสูตรเพราะเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียน สิ่งที่ต้องทำในการเตรียมความพร้อมสำหรับครูก็คือ การสำรวจจำนวนครูผู้สอน ความพร้อมในการสอน โดยเฉพาะความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การจัดเตรียมเนื้อหาของหลักสูตรรวมทั้งทักษะในการสอน การประเมินวัดผลการเรียนรวมทั้งการให้ความเข้าใจกับผู้สอนให้มีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร

2. การเตรียมผู้นิเทศการสอนและนักแนะแนวการศึกษา บุคลากรเหล่านี้มีส่วนส่งเสริมให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยบุคลากรเหล่านี้มีความเข้าใจเรื่องหลักสูตรจะช่วยครูในด้านการเรียนการสอน

3. การเตรียมผู้บริหาร ผู้บริหารมีหลายระดับหากเป็นผู้บริหารสถานศึกษาก็มีผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชา ตลอดจนหัวหน้างานอื่น ๆ ผู้บริหารมีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตร ไม่ยิ่งหย่อนกว่าครูและผู้นิเทศการสอน

สรุปได้ว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตรนั้นเป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องเตรียมเพื่อใช้ในการสนับสนุนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.2.1.2 การจัดครูเข้าสอน

การจัดครูเข้าสอน ควรพิจารณาผู้ที่มีคุณวุฒิ ทักษะและมีความสามารถตรงตามรายวิชาที่จัดตามแผนการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชช์ วงษ์ใหญ่ (2523 : 181-191) ได้กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เพราะครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้นตัวครูจะต้องมองเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในสังคม ครูจะต้องก้าวให้ทันกับเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพราะครูจะเป็นผู้ที่ทำให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสและมีส่วนร่วมในชีวิตสังคมปัจจุบันมากที่สุด ฉะนั้นการคัดเลือกและจัดครูเข้าสอนจะต้องมีการระมัดระวัง แม้ว่าครูจะผ่านการฝึกอบรมการใช้หลักสูตรมาแล้วก็ตาม

สังัด อุทรานันท์ (2527 : 264) กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร การจัดครูเข้าสอนเป็นหน่วยงานของผู้ใช้หลักสูตรซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นงานของหัวหน้าสถานศึกษาในแต่ละแห่ง การจัดครูเข้าสอนจำเป็นจะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคนด้วย ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ผู้ใช้หลักสูตรแต่ละคน มีโอกาสได้ใช้ศักยภาพของตนให้เป็นประโยชน์ต่อการใช้หลักสูตรให้มากที่สุด

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2535 : 23) กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอนนั้น ผู้บริหารจะต้องมีข้อมูลต่าง ๆ อย่างละเอียดพอสมควร สิ่งที่ผู้บริหารควรกระทำก็คือพยายามศึกษาจากทะเบียนประวัติที่มีอยู่ เพื่อให้ครู อาจารย์ได้ปฏิบัติงานตรงกับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และตรงกับพื้นฐานความรู้หรือคุณวุฒิที่มีอยู่แล้ว

ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ (2532 : 4-5) กล่าวว่า iva การจัดครูเข้าสอนเป็นเรื่องของสถานศึกษา หรือฝ่ายวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคนด้วย จำนวนครูเพียงพอหรือไม่ เพื่อให้ครูอาจารย์ได้ใช้ศักยภาพของเขาที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

เลขา คมเสวต (2537 : 22-23) กล่าวว่า iva การจัดครู-อาจารย์เข้าสอน ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดครู-อาจารย์เข้าสอน โดยตรง ผู้บริหารจะต้องสามารถจัดครู-อาจารย์เข้าสอนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถความสนใจและประสบการณ์ ในการจัดครู-อาจารย์เข้าสอน ผู้บริหารจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับครู-อาจารย์ว่าครูแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและประสบการณ์เป็นอย่างไร เพื่อจะได้จัดให้เข้าสอนในแต่ละชั้นแต่ละวิชาได้เหมาะสม และเกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนมากที่สุด วิธีการที่จะให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวครูแต่ละคนภายในโรงเรียนอาจทำได้โดย ดังต่อไปนี้วิธี

1. สํารวจความพร้อมครู มีหลายวิธีที่เหมาะสมและได้ผลรวดเร็ว ได้แก่ แบบสอบถาม หรือ สํารวจความพร้อมของครู ซึ่งโรงเรียนอาจสร้างขึ้นเองโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการสํารวจด้านความพร้อมของครู กับการเปิดแผนการเรียนเป็นสําคัญ ซึ่งศึกษาได้จากประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน รวมทั้งบุคลิกภาพ อุปนิสัย เป็นต้น เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วก็นำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาจัดแผนการเรียน แล้วจัดครูเข้าสอนให้สอดคล้องกับความพร้อมด้านอื่น ๆ ด้วย

2. การจัดครูเข้าสอนตามรายวิชาในแผนการเรียน ซึ่งอาศัยข้อมูลจากการสํารวจความพร้อมของครู ดังนี้

- 2.1 จัดตามวิชาเอกที่เรียนมา
- 2.2 จัดตามวิชาโทที่เรียนมา
- 2.3 จัดให้สอนตามรายวิชาที่สนใจ
- 2.4 จัดให้สอนตามรายวิชาที่มีประสบการณ์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 189) ได้กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอนเป็นงานของฝ่ายวิชาการ การพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็น การดำเนินงานของการจัดครูอาจารย์เข้าสอน มีดังนี้

1. การสำรวจความพร้อมของบุคลากรด้านครูอาจารย์ก่อนเปิดหลักสูตรใหม่หรือเปิดแผนการสอนเพิ่ม
2. สำรวจภาระงานของครูอาจารย์
3. ตรวจสอบคุณสมบัติของครูอาจารย์ เช่น วุฒิ ประสบการณ์ ความชำนาญในด้านการสอนแต่ละวิชา
4. จัดความพร้อมของครู เช่น ความถนัด ความต้องการในการสอน
5. การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์
6. การจัดครูอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่อครู-อาจารย์ไม่มาสอน

สุภางค์ ศรีอินทร์ (2538 : 34 – 35) กล่าวถึง การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีรายวิชาประกอบด้วยวิชาสามัญและวิชาชีพ การจัดครูเข้าสอนควรพิจารณาผู้ที่มีคุณวุฒิและความสามารถตรงตามรายวิชาที่จัดตามแผนการเรียน ได้แก่ หมวดวิชาพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย วิชาภาษาไทย สังคม สุขศึกษา พลศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ให้จัดครูในหมวดนั้น ๆ เข้าสอน เช่น กลุ่มวิชาภาษาไทย ให้จัดครูภาษาไทยเข้าสอน กลุ่มวิทยาศาสตร์ก็จัดครูวิทยาศาสตร์เข้าสอน เป็นต้น

หมวดวิชาชีพ ในแต่ละประเภทวิชาจะประกอบด้วย กลุ่มวิชาชีพหรือสาขาหลากหลาย การจัดครูเข้าสอนในกลุ่มวิชาชีพหรือสาขาใด ต้องจัดครูที่มีคุณวุฒิและทักษะตรงตามรายวิชาในกลุ่มวิชาหรือสาขานั้น เช่น กลุ่มช่างกลโรงงาน ให้จัดครูที่มีคุณวุฒิความรู้ทางด้านช่างกลโรงงานเข้าสอน เป็นต้น

หมวดวิชาชีพเลือก ถ้านักเรียนเลือกรายวิชาในกลุ่มวิชาชีพใด ๆ ก็ให้จัดครูผู้สอนที่มีวุฒิในรายวิชาที่นั้น ๆ เข้าสอน เช่น นักเรียนพาณิชย์กรรม กลุ่มวิชาการบัญชีเลือกเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น จากกลุ่มวิชาการสื่อสารธุรกิจ ให้จัดครูที่มีความรู้ทางด้านภาษาญี่ปุ่นเข้าสอน เป็นต้น

หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นกลุ่มวิชาที่นักเรียนจะเลือกเรียนจากรายวิชาชีพหรือวิชาใด นอกเหนือจากวิชาชีพได้ตามความสนใจและความต้องการ การจัดครูเข้าสอนจะต้องจัดครูที่มีประสบการณ์เข้าสอน เช่น รายวิชาพระพุทธศาสนา อาจนิมนต์พระมาช่วยสอนก็ได้

สรุปได้ว่า การจัดครูเข้าสอน ในรายวิชาหนึ่งๆ นั้น โรงเรียนจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของครู-อาจารย์ผู้สอน โดยโรงเรียนอาจจะพิจารณาจาก ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ความถนัด สติปัญญา ประสบการณ์ของครู-อาจารย์ผู้สอนแต่ละคนอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อจะจัดให้เข้าสอนในแต่ละชั้นแต่ละวิชาได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

2.2.1.3 การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร

เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในที่นี้หมายถึง การจัดหาเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์การสอน สื่อการเรียนการสอน วัสดุฝึก อาคารสถานที่ การจัดสรรงบประมาณ เป็นต้น

ภิญโญ สาร (2521 : 247-248) ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึงวัสดุทุกชนิดที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ รูปภาพ แผนที่ ลูกโลก แผนภูมิ รูปหุ่นเหมือนของจริง วิชชุ โทรทัศน์ เครื่องอัด และเครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพนิ่ง เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องสอน (Teaching machine) เครื่องคิดเลข เครื่องคอมพิวเตอร์ กระดานดำ ซอเล็ก ปากกา ดินสอ ยางลบ และวัสดุอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทุกชนิด

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 181-191) ได้กล่าวถึงการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ไว้ว่า การจัดทำการสอน ประมวลการสอน แผนการสอน พัฒนาคู่มือครู แบบเรียน และสื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจัดทำ โดยเฉพาะแผนการสอนจะช่วยให้ครูเห็นแนวทางว่าจะเลือกกิจกรรมอะไรให้กับเด็ก และกิจกรรมอะไรที่เด็กอยากเรียน การจัดทำสื่อการเรียนการสอนควรจะร่วมกันทำเพราะจะเป็นการประหยัดแรงงานงบประมาณและครอบคลุมเนื้อหาสาระมากกว่าและที่สำคัญคือผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความสนใจและตรงกับความต้องการของชุมชน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเรียนรู้ของเด็กไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนก็จะเป็นส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เช่นกัน

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 161) กล่าวสรุปไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง อุปกรณ์ต่างๆ ที่มีส่วนช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนหรือการสอนของครูให้ดีขึ้น โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ วารสาร เอกสารต่างๆ ที่จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นส่วนช่วยให้เกิดการเรียนการสอน
2. สื่อที่ไม่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ โสตทัศนศึกษา เครื่องมือต่างๆ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายฟิล์มสคริป เครื่องฉายภาพยนตร์ เป็นต้น

ธำรง บัวศรี (2531 : 270) ได้กล่าวถึง การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่ว่า ในหลักสูตรใหม่ย่อมต้องการสิ่งใหม่ ๆ หลายอย่าง ดังนั้นจะต้องมีการจัดหาไว้ให้พร้อมถ้าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงอาคารสถานที่ เช่น ห้องปฏิบัติการสำหรับฝึกงานตามหลักสูตรวิชาชีพ ก็จำเป็นต้องจัดหาไว้ล่วงหน้าก่อนนำเอาหลักสูตรไปใช้ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ก็เช่นเดียวกัน เรื่องนี้เป็นเรื่อง que ผู้บริหารของหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องวางแผนและดำเนินการ อย่างไรก็ตามการจัดการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ควรคำนึงถึงสภาพของโรงเรียน และท้องถิ่นของโรงเรียนหรือสถานศึกษาตั้งอยู่ เป็นต้นว่า มีน้ำประปาไฟฟ้า หรือไม่คุณภาพของครูเป็นอย่างไร มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษหรือไม่ ฯลฯ

ด้านสื่อการเรียนการสอน ในปัจจุบันถือได้ว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอน มีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อการเลือกและดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของสื่อการเรียน เช่น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 244) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอน (Instructional Media) หมายถึง สิ่ง que นำความรู้ไปสู่ผู้เรียน อยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์หรือไม่ใช่สิ่งพิมพ์ก็ได้ สื่อการสอนที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ก็คือ สื่อประเภทโสตทัศนูปกรณ์ (Audio – Visual Aids) หมายถึงวัสดุเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ และวิธีการทางโสตทัศนูปกรณ์

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2535 : 28) กล่าวถึงวิธีการที่ผู้บริหารน่าจะนำมาปฏิบัติในเรื่องสื่อการเรียนการสอนไว้ พอสรุปได้ว่าจะต้องจัดทำบัญชีสิ่งที่มีอยู่แล้วจึงสำรวจความต้องการของครูอาจารย์ จัดประชุมครูอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดซื้อจัดหา จัดอบรมครูอาจารย์ในเชิงปฏิบัติการผลิตและการใช้ ดูแลเอาใจใส่ให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนให้คุ้มค่า ติดตามและประเมินผลการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

ส่วนโสตทัศนูปกรณ์ หมายถึง อุปกรณ์ต่างๆ ที่เป็นวัสดุเครื่องมืออุปกรณ์หรือวิธีการที่ครูอาจารย์เลือกมาและวางแผนใช้รวมเข้าไปในเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่างๆ อย่างเหมาะสมกับความ ต้องการ ระดับชั้นสติปัญญาและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการสอนหลักสูตรใหม่ย่อมต้องการสิ่งใหม่ ๆ การจัดหาไว้พร้อมเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน เช่น แผ่นใส เทป ตลอดจนอุปกรณ์ในการใช้สื่อจึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงสภาพของสถานศึกษา เช่น ห้องที่จะใช้สื่อ ความสามารถของครูผู้สอน

ประเวศ ยอดยิ่ง (2536 : 2-3) ได้กล่าวว่าสื่อการสอน หมายถึง วัสดุ เครื่องมือและเทคนิควิธีการที่ผู้สอนนำมาใช้ ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณค่าของสื่อการสอนมีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้นเพราะมีความจริงจั่งและมีความหมายชัดเจนแก่ผู้เรียน

2. ช่วยให้เรียนรู้ได้ปริมาณมากขึ้นในปริมาณที่รวดเร็ว
3. ช่วยให้เกิดความสนใจและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำ ประทับความรู้สึกและทำอะไรได้รวดเร็วดีขึ้น
5. ช่วยส่งเสริมการคิด การแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนการสอน
6. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ยากลำบากโดยใช้สื่อการสอนเข้าช่วย
7. ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจและได้รับการยอมรับจากผู้เรียนมากขึ้น
8. ทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน
9. ถ้าใช้สื่อสอนอยู่เป็นประจำจะช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่

ปรารถนาได้

10. ช่วยเร่งเร้าช่วยผู้เรียนสนใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม สื่อการสอนจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อเลือกและใช้ได้อย่างถูกต้องวิธี ดังนั้นก่อนจะนำสื่อแต่ละชนิดไปใช้ จะต้องศึกษาลักษณะและคุณสมบัติ ข้อดี ข้อจำกัด ของสื่อการสอนแต่ละชนิดก่อน

สุรชัย สิกขาบัณฑิต และคณะ (2536 : 9) ได้กล่าวถึง การเลือกสื่อการสอนเพื่อมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเริ่มจากวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เนื้อหาบทเรียน ตัวผู้เรียน คุณสมบัติของสื่อ วิธีการนำเสนอ และองค์ประกอบอื่น ๆ ควรพิจารณาในด้านต่างๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย จะต้องพิจารณาว่า สื่อนั้นทำขึ้นเพื่อใช้ในจุดหมายอะไร เช่น เพื่อการฝึกทักษะ เจตคติ และ/หรือความรู้ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในบทเรียนหรือไม่

2. เนื้อหา จะต้องพิจารณาว่า สื่อนั้นมีเนื้อหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอนตามหลักสูตรหรือไม่ เนื้อหาทันสมัยหรือไม่ มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่

3. วิธีการนำเสนอจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาว่ามีความเหมาะสมเพียงใด เช่น ถ้าเป็นแผ่นภาพ โปร่งใสแบบเคลื่อนไหวจะต้องพิจารณาว่าการเคลื่อนไหวมีความจำเป็นหรือไม่ เพราะจะทำให้ราคาของแผ่นภาพ โปร่งใสแพงขึ้น ถ้ามีการใช้สี มีความเหมาะสมเพียงใด การนำเสนอด้วยแผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ หรือรูปภาพมีความจำเป็นและเหมาะสมเพียงใด

4. การทดลองใช้ จะต้องตรวจสอบว่า สื่อดังกล่าวได้ผ่านการทดลองใช้หรือไม่ การทดลองใช้มีความเชื่อถือได้เพียงใด เช่น การใช้กลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกับกลุ่มที่จะนำสื่อ นั้นไปใช้หรือไม่

5. ราคา จะต้องพิจารณาราคาของสื่อที่จะเลือกซื้อว่าเหมาะสม คำนึงค่ากับการใช้สอนเพียงใดถ้าแพงต้องเปรียบเทียบกับสื่ออย่างอื่นว่า จะสามารถใช้ได้ผลพอกันหรือไม่หรือดีกว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ควรเลือกใช้สื่อที่ถูกกว่า

6. การออกแบบ จะต้องพิจารณาว่าสื่อ นั้น ได้ออกแบบส่วนต่าง ๆ ได้เหมาะสมเพียงใด รูปภาพชัดเจนหรือไม่ ใช้สีเหมาะสมหรือไม่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพียงใด เป็นต้น
 วิจิตร ตีจันทิก (2537 : 23) การบริหารงานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนนั้น ควรมีดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการจัดหาให้มีใช้อย่างเพียงพอ
2. ส่งเสริมให้ครูได้ใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนการสอน
3. ส่งเสริมให้ครูใน โรงเรียน ได้คิดค้น ผลิตภัณฑ์การเรียนการสอนขึ้นมาใช้ให้

มากที่สุด

4. ควบคุมดูแลให้สื่อการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ สามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา

5. ให้การนิเทศ แนะนำ หรือฝึกอบรมแก่ครูใน โรงเรียนให้สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักสูตร

ในการสอนด้านทักษะปฏิบัติ โดยเฉพาะด้านวิชาชีพ วัสดุฝึกใน โรงประลองและห้องปฏิบัติการเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเตรียม และจัดไว้ล่วงหน้าก่อนการสอนมิฉะนั้นอาจจะเกิดปัญหาในเวลาสอนได้

วีรพันธ์ สิทธิพงษ์ (2540 : 51) วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ นับเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการอาชีวศึกษา การเรียนการสอนงานอาชีพให้คนสามารถปฏิบัติงานได้ พฤติกรรมด้านทักษะมีความสำคัญทัดเทียมกับด้านพุทธิพิสัยหรือบางกรณีอาจสำคัญมากกว่า ชั่วโมงการฝึกปฏิบัติต้องใช้เวลาานาน วัสดุเครื่องจักร เครื่องมือจะต้องมีความพร้อมและเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าฝึกดั่งนั้น สถาบันการศึกษาที่จัดอาชีวศึกษาอย่างได้ผลนั้น จำเป็นจะต้องลงทุนด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนสูงมาก การจัดการศึกษาจึงจะบรรลุผลดังความมุ่งหวังที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า การบริหารและการบริการหลักสูตร คือ การดำเนินงานด้านอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่เป็นสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความรู้และเป็นการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้

2.2.1.4 การบริหารหลักสูตรที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน

ชลิต พุทธิรักษา (2526 : 117-119) ได้ให้ความหมายของ การบริหารอาคารสถานที่ว่าหมายถึง การที่ผู้บริหารใช้อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่จัดการดำเนินงานอาคารสถานที่ให้ดำเนิน ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และได้พิจารณาแยกอาคารสถานที่ออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. อาคารเรียน ห้องเรียน และห้องพิเศษ
2. อาคารประกอบ
3. บริเวณโรงเรียน

สุวิทย์ ช่วยมาก (2526 : 122) กล่าวถึงการใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ว่าโรงเรียนเป็นสมบัติของทุก ๆ คน เพราะโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่สร้างจากเงินงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาจากภาษีของราษฎร ห้องเรียนอาคารและบริเวณโรงเรียนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนการสอนมากที่สุด

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 190) กล่าวว่า การจัดอาคารสถานที่ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนดูแลบำรุงรักษา พัฒนาอาคารสถานที่ต่าง ๆ และบริเวณของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่ สวยงาม และเหมาะสมกับสภาพการใช้อาศัย

เมธี ปิณฑนานนท์ (2529 : 94) ได้กล่าวไว้ว่าการวางแผนเพื่อจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในโรงเรียนมีความมุ่งประสงค์ ทั้งเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนตามหลักสูตรกับทั้งมุ่งสนองความสะดวกและความต้องการของนักเรียนและบุคลากรของโรงเรียนด้วยสถานที่อำนวยความสะดวก

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 2-4) กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้วัสดุไว้ดังนี้ ครูสอนประจำจะต้องเขียนรายงาน ขอวัสดุฝึกหรือเสนอโครงการเพื่อสร้างผลผลิตไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต (ส.ผ.1) ว่าใช้วัสดุในการสอนวิชาใดหรือทำโครงการอะไร มีผลผลิตหรือไม่ ให้หัวหน้าแผนกวิชาช่าง 1 ชุด เก็บไว้ที่ตัวเอง 1 ชุด และให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายแผน 1 ชุด

ขั้นที่ 2 เมื่อได้รับแจ้งว่าได้วัสดุตามต้องการแล้วจากพัสดุกลาง เจ้าของโครงการจะต้องเขียนใบเบิก เพื่อนำวัสดุฝึกนั้นออกมาใช้งาน โดยเขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 2 (ส.ผ. 2)

ขั้นที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นโครงการหรือสิ้นภาคเรียน ครูผู้สอนต้องเขียนรายงานเกี่ยวกับวัสดุนั้นตามแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 5 (ส.ผ.5) เพื่อเสนอให้หัวหน้างานผลิตผลของวิทยาลัยและเขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 8 (ส.ผ.8) รายงานกรมฯ

ขั้นสุดท้ายถ้าต้องการเบิกผลผลิตที่ทำสำเร็จแล้วมาใช้ในการเรียนการสอน ต้องลงทะเบียนครุภัณฑ์ให้เรียบร้อยก่อนเบิกนำมาใช้

เมธี ปิณฑนานนท์ (2529 : 9-10) ได้กล่าวถึงการจัดสถานที่อาคารเรียนว่าคุณลักษณะของสถานศึกษาที่พึงประสงค์ในแง่ของอาคารสถานที่นั้น จะต้องสนองประโยชน์ใช้สอยได้สูงสุด กล่าวคือ ต้องมีลักษณะสำคัญ 10 ประการ ต่อไปนี้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าการวางแผนการบริหารอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะต้องมีจุดมุ่งหมาย 10 ประการต่อไปนี้เสมอ คือ

มีความเพียงพอ (Adequacy)

มีความเหมาะสม (Suitability)

มีความปลอดภัย (Safety)

มีสุขภาพดี (Healthfulness)

ระยะทางที่ติดต่อและใช้สอย (Accessibility)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มีความยืดหยุ่น (Flexibility)
- มีประสิทธิภาพ (Efficiency)
- มีความประหยัด (Economy)
- สามารถขยายได้ (Expansibility)
- มีรูปร่างที่สวยงาม (Appearance)

ก่อนสร้างอาคารเรียนควรได้วางแผนผังก่อน การวางแผนผังอาคารเรียนก็เหมือนกับการวางแผนจัดทำหลักสูตร คือจะต้องคำนึงถึงว่าเรามีจุดประสงค์อะไรบ้างในการจัดการศึกษาของเรา และจะมีผลสัมฤทธิ์แค่ไหน เมื่อวางวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจนดีแล้ว การสร้างอาคารเรียนและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ จะต้องสร้างให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ไม่ใช่ วางหลักสูตรให้เป็นไปตามการสร้างอาคารเรียน แต่เมื่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเปลี่ยนแปลงได้และวิธีการสอนอาจคิดวิธีใหม่ ๆ ขึ้นมาได้เมื่อนั้นอะไร ๆ ก็เป็นเรื่องของการยืดหยุ่น

Cataldi (อ้างใน วิจิตร วรุตบางกูร 2524 : 45) เสนอแนะไว้ว่าการออกแบบและการกำหนดแผนผังอาคารเรียน ควรจะต้องยึดหลักดังต่อไปนี้ คือ

1. อาคารเรียนจะต้องอำนวยความสะดวกให้โรงเรียนสามารถใช้วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาให้ได้ประโยชน์มากที่สุด
2. อาคารเรียนจะต้องสามารถรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน ได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์
3. อาคารเรียนควรมีลักษณะแปลกใหม่โดยความแปลกและทันสมัยนั้นจะต้องแฝงไปด้วยประสิทธิภาพและประโยชน์ในการใช้สอยด้วย
4. อาคารเรียนจะต้องตอบสนองความก้าวหน้าในทางนวัตกรรมทางการศึกษาได้ด้วย
5. อาคารเรียนจะต้องได้รับการวางแผน โดยอาศัยหลักประหยัด และหลักการทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ กล่าวคือ จะต้องเกิดประโยชน์ในการใช้สอยสูงสุดและสามารถประยุกต์ใช้กับหลาย ๆ สถานการณ์

หวน พิณรุฬพันธ์ (2525 : 52) ได้แบ่งโรงฝึกงานออกเป็น 3 แบบ คือ

1. โรงฝึกงานรวม หรือ โรงฝึกงานทั่วไป (Comprehensive General Shop) ในโรงฝึกงานแบบนี้เป็นแบบที่จัดสอนรวมงานหลาย ๆ แขนงในโรงฝึกงานเดียวกัน เช่น งานไม้ งานโลหะ งานศิลปหัตถกรรม งานไฟฟ้า งานพิมพ์ งานเขียนแบบ ซึ่งเป็นลักษณะกว้างมากกว่าการเรียนการสอนให้ลึกลงไปในงานแขนงใดแขนงหนึ่ง
2. โรงฝึกงานเฉพาะงานทั่วไป (General Shop) การจัดโรงฝึกงานแบบนี้เป็นการจัดการสอนวิชาช่างหมวดใหญ่ ๆ โดยแยกเป็นช่างหมวดย่อย ๆ ในโรงงานเดียวกัน หรือทำงานที่

คล้ายคลึงกันใกล้เคียงกัน ใช้เครื่องมือร่วมกันได้ เช่น โรงฝึกงานช่างโลหะ ก็มีงานทำโลหะการบัดกรี การเชื่อม การกลึง การหล่อ การตีเหล็ก เป็นต้น

3. โรงฝึกงานเฉพาะ (Unit Shop) เป็นการจัดโรงฝึกงานที่แยกแขนงของงานออกไป ไม่ปะปนกัน เป็นการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียวในโรงฝึกงานนั้น ๆ เช่น งานกลึง งานเชื่อม หรืองานช่างยนต์ เป็นต้น

สมาน บุญถนอม (2524 : 44-50) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าโรงงานที่ดีควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ลักษณะและรูปแบบของตัวอาคาร
2. ความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
3. การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในโรงฝึกงาน(Floor Space) ต้องจัดพื้นที่ให้เหมาะสม และให้มีพื้นที่ให้เพียงพอสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ
4. สภาพทางกายภาพ (Physical Condition) เหมาะสมกับผู้เรียน
5. พื้นที่ของโรงงานเหมาะสมกับสภาพงาน

นอกจากนั้นลักษณะสถานที่ที่ใช้สอยและใช้เรียน ในการเรียนการสอนวิชาชีพ จะต้องมีความเหมาะสมและฝึกงานเฉพาะ โดยทั่ว ๆ ไปแล้วสถานที่ที่ใช้สอยและฝึกงานมี 6 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. ห้องเรียน ถ้าเป็นห้องเรียนทั่ว ๆ ไป ใช้ในการสอนวิชาที่เป็นทฤษฎี เช่น วิชาสามัญและ สัมพันธ์ วิชาทฤษฎีช่าง
2. ห้องเขียนแบบเป็นห้องเฉพาะใช้ในการเรียนการสอนเขียนแบบ ซึ่งจะต้องมีครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่จำเป็น ในการเขียนแบบ คือ โต๊ะและเครื่องมือสำหรับเขียนแบบ
3. ห้องปฏิบัติการ เป็นห้องที่ใช้สำหรับการเรียนหรือทดลองเฉพาะอย่าง เช่น ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ห้องทดลอง หรือห้องทดสอบ โลหะวิทยา
4. โรงฝึกงานแผนกเป็น โรงฝึกงานของแผนกวิชา หรือสาขาวิชา
5. การฝึกงานภาคสนามเป็นการสอนวิชาสำรวจภาคปฏิบัติ หรือการออกไปทำการเดินสายไฟตามอาคารอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป
6. การฝึกงานตามสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นการส่งนักศึกษาออกไปฝึกงานตามสถานประกอบการอื่น ๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม การไฟฟ้า องค์การโทรศัพท์

2.2.2 การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ได้แก่ การจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.1 การจัดทำแผนการสอน

กรมอาชีวศึกษา (2529 : 56) กำหนดหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชาได้ ดังนี้

1. กำหนดครูผู้สอนประจำรายวิชาต่าง ๆ
2. ดำเนินการให้มีการจัดทำแผนการสอน โครงการสอน จุดประสงค์การสอน

และเครื่องมือวัดผลประจำรายวิชา

3. กำหนดแนวการสอนและการประเมินผลให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเข้าใจตรงกัน

4. ควบคุมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร หลักเกณฑ์ และวัตถุประสงค์ตกลงกันไว้

5. ดำเนินการซ่อมเสริมและแก้ไขผลการเรียนที่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จะทำงานเป็นที่ปรึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับงานวิชาการ และกรมอาชีวศึกษา (2531 : 54) ได้กำหนดหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการไว้ ดังนี้

1. งานที่หลายฝ่ายพิจารณาร่วมกันโดยมีฝ่ายวิชาการเป็นเจ้าของเรื่อง เช่น การจัดทำแผนการเรียน พิจารณาจัดสรรงบประมาณงานวิชาการ วางแผนการประเมินผลประจำภาคเรียน และการสัมมนาปฏิบัติการทางวิชาการภายในโรงเรียน

2. งานที่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการรับผิดชอบดูแลโดยตรง เช่น การจัดทำตารางสอน การจัดและดำเนินการสอนประจำภาค บริการสื่อการเรียนการสอนสำหรับครู บริการห้องสมุดและโสตทัศนูปกรณ์ การจัดกิจกรรมและสอนซ่อมเสริม ควบคุมการประเมินผลการเรียนของแผนกต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และหลักวิชา ดูแลช่วยเหลือให้การใช้สถานฝึกอาชีพเป็นไปตามหลักเกณฑ์และหลักวิชา ดูแลช่วยเหลือให้การใช้สถานฝึกอาชีพเป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ เป็นต้น

3. งานส่งเสริมและประสานงาน เช่น ส่งเสริมในแผนกวิชาทำแผนการสอนและโครงการเรียน ประสานโครงการเรียนระหว่างวิชาต่าง ๆ ในแผนกวิชา ให้เสริมงานกันเป็นโครงการใหญ่และเกิดผลงาน ประสานโครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องรับกัน ส่งเสริมและช่วยเหลือให้หมวดวิชาสร้างวัตถุประสงค์การสอนและเครื่องมือวัดผลขึ้นใช้เอง ส่งเสริมแผนกวิชาต่าง ๆ สร้างคู่มือประกอบการเรียนการสอนขึ้นใช้ประกอบการสอน งานเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการเข้าประชุมหัวหน้าหมวดวิชาเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจตกลงกันแล้วช่วยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ด้วย

4. งานเกี่ยวกับรายงานและเสนอแนะ ตามปกติผู้บริหารโรงเรียนจะมีเวลาเอาใจใส่งานวิชาการน้อยอยู่แล้ว ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการต้องเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ที่รับผิดชอบให้พร้อมที่จะรับการตรวจสอบหรือพร้อมที่จะชี้แจงให้ข้อเสนอแนะเมื่อมีโอกาสเหมาะสม

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 156) อธิบายการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตรหรือแผนการสอน ส่วนการเรียนการสอนที่จะประสบผลดี หมายถึง การให้ผู้เรียนทุกคนหรือเกือบทุกคนสามารถเกิดผลสัมฤทธิ์ ในระดับสูง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 183) ได้กล่าวว่า การจัดและการดำเนินการเรียน การสอน จะเป็นไปด้วยดีก็ด้วยการวางแผนบริหารงานด้วยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะ ครู – อาจารย์ ซึ่งเป็นตัวเน้นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย

1. การจัดประมวลการสอน (Syllabus)
2. การจัดแผนการเรียน
3. การจัดตารางสอน
4. การจัดชั้นเรียน
5. การสอนซ่อมเสริม
6. การจัดครูเข้าสอน
7. การเลือกตำราเรียน
8. คู่มือครูในงานวิชาการ
9. การจัดทำคู่มือให้นักเรียนนักศึกษา
10. การจัดห้องศูนย์ควบคุมการเรียนการสอนทางวิชาการ

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 144-145) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่หลัก คือ การสอนซึ่งจะต้องใช้หลักสูตรประกอบการเรียนการสอน การทำแผนการสอนหรือกำหนดการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะผู้ใช้หลักสูตรโดยตรงและมีความสำคัญที่สุดในการใช้หลักสูตร ไปสู่การปฏิบัติโดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้กระจ่าง และประชุมวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อพิจารณาจุดประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาในแต่ละวิชา ตลอดจนพิจารณาวางแผนการใช้แผนการสอนให้เหมาะสม
2. ทำความรู้จักผู้เรียนและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ความรู้ ความสามารถ ปัญหาของผู้เรียน เพื่อหาทางพัฒนาผู้เรียนทั้งชั้นและรายบุคคล
3. ศึกษาแผนการสอน คู่มือครูให้เข้าใจอย่างแจ่มชัดก่อนทำการสอน
4. จัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนการสอนและเตรียมสื่อการสอนที่จะใช้แต่ละครั้งก่อนทำการสอน
5. ศึกษาและลงมือปฏิบัติการสอนด้วยกลวิธีหลากหลาย ให้ ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติจริงมากกว่าการฟังและการอ่านเพียงอย่างเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. พัฒนาวิธีการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร
7. จัดสอนซ่อมเสริมแก่ผู้เรียนที่มีความจำเป็นต้องเรียน
8. ตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ โดยใช้เทคนิควิธีและเครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อหาทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
9. ปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น โรงเรียน และผู้เรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 181 : 191) กล่าวถึงการเตรียมจัดการอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ โรงเรียนควรจัดอบรมในรูปแบบเชิงปฏิบัติ ให้ครูได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาของหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปปรับใช้ในห้องเรียนและทดลองสอนเพื่อแก้ไขปรับปรุงหลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการแล้วผู้บริหารโรงเรียนจะต้องคอยดูแลนิเทศและบริการครูอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

สรุปได้ว่า การวางแผนการใช้หลักสูตร หมายถึง การเตรียมการก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน ด้วยการวิเคราะห์หลักสูตร การนำหลักสูตรมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น การเตรียมครู – อาจารย์ผู้สอน การเตรียมจัดหาวัสดุประกอบหลักสูตร การจัดเตรียมงบประมาณรวมทั้งการประชาสัมพันธ์หลักสูตร โดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อชี้แจงให้ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนทราบ

2.2.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปรีชา ชาคิมลากร (2524 : 54 – 55) ได้ให้ข้อเสนอไว้ว่าวิธีสอนที่ผู้บริหารเห็นว่าเหมาะสมกับวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ซึ่งเป็นพื้นฐานอาชีพเรียงลำดับดังนี้

1. วิธีสอนแบบสาริต
2. วิธีสอนแบบโครงการ
3. วิธีสอนแบบแก้ปัญหา
4. วิธีสอนแบบใช้ใบช่วยสอน
5. วิธีสอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง
6. วิธีสอนแบบค้นคว้า
7. วิธีสอนแบบสืบสอนสอบสวน
8. วิธีการสอนแบบใช้บทบาทสมมุติ
9. วิธีสอนแบบอธิบาย
10. วิธีการสอนแบบการประชุม

สุธีระ ทานตวณิช (2525 : 73) ให้ความเห็นว่า การเรียนการสอนจะสมบูรณ์ตามหลักสูตร ได้มากยิ่งขึ้นควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ผู้เรียนสร้างประสบการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนออกไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข รู้จักแก้ปัญหาของสังคมที่ตนมีส่วนร่วมอยู่ได้อย่างเหมาะสม

มานิดา อุชชิน (2526 : 1) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูวิชาชีพไว้ ดังนี้

1. ครูต้องมีแนวทางในการสอนวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถภาพที่จะทำให้สามารถปฏิบัติงานของกิจกรรมสอนได้
2. ครูต้องใช้วิธีการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเกิดการเรียนรู้ หรือเกิดประสบการณ์ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ หรือจุดประสงค์ของการทำงานนั้น
3. ครูต้องสอนแต่สิ่งจำเป็นตามลำดับของการจัดสภาพการในการสอนที่จำเป็นแก่การเรียนรู้โดยมีการวางแผนการสอน หรือ โครงการสอนไว้อย่างดี
4. ครูต้องรู้จักใช้กลวิธี ที่จะเร้าให้ผู้เรียน โดยสร้างสภาพการสอนภายนอกและสภาพภายในให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดความรู้หรือทักษะวิชาชีพนั้น

บรรจง ชุสกุลชาติ (2532 : 10) ได้กล่าวไว้ว่า ทิศทางของกระบวนการเรียนการสอนในการศึกษาเพื่ออาชีพว่า ให้ครู-อาจารย์ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอน จากการเรียนรู้อย่างเดียวมาเป็นการเรียนรู้ด้วยการกระทำจนเกิดทักษะและกิจนิสัยที่มั่นคง ปรับการเรียนการสอนให้มีทักษะในการสร้างและการผลิต ตลอดจนการให้และการบริการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม และสิ่งที่ควรเน้นถึงเป้าหมายในการสอนอาชีวศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการไว้ 2 ประการ คือ

1. มุ่งให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ อย่างดีและเป็นที่ยังพอใจ
 2. มุ่งให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงทักษะการทำงานของตนเองให้ดีขึ้นระหว่างปฏิบัติงาน
3. ครูต้องสอนแต่สิ่งจำเป็นตามลำดับของการจัดสภาพการในการสอนที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ โดยมีการวางแผนการสอน หรือ โครงการสอนไว้อย่างดี
 4. ครูต้องรู้จักใช้กลวิธีเร้าให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยสร้างสภาพการสอนทั้งภายนอกและภายในให้สอดคล้องกันเพื่อให้เด็กเกิดความรู้หรือทักษะวิชาชีพนั้น ๆ

ธงชัย สุวคณ์เมฆินทร์ (2532 : 6-7) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้น จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ว่ามีจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์สำคัญอย่างไร ผู้สอนในฐานะที่ผู้จัดกิจกรรมให้กับผู้เรียน ควรจะได้พิจารณาคัดเลือกกิจกรรมที่เห็นวก่อนให้เกิดความรู้หรือประสบการณ์และสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์นั้น ๆ ได้ง่ายที่สุด ประหยัดทั้งเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่าย

เมธี ปิลันธนานนท์ (2533 : 34-39) เสนอแนะวิธีการสอนวิชาชีพไว้สรุปได้ ดังนี้

1. การสอนแบบบรรยาย เป็นวิธีสอนที่ง่ายที่สุด ควรใช้ร่วมกับวิธีอื่น ๆ จะเป็นประโยชน์มาก
2. การสอนด้วยทัศนูปกรณ์ เป็นการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วีดีโอ สไลด์ แผ่นใส เป็นต้น วิธีสอนแบบนี้ได้รับความสำเร็จสูง เพราะนักเรียนมีความสนใจมาก และขณะนี้กรมอาชีวศึกษาให้การสนับสนุนยิ่งขึ้น
3. การสอนแบบสาธิต นักศึกษาสามารถเห็นการกระทำได้ นิยมใช้สอนเชิงปฏิบัติ มีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนเพื่อฝึกทักษะ
4. สอนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติเอง เช่น การมอบหมายงานพิเศษเป็นการสอนที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ
5. สอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เช่น สร้างสถานการณ์ประกอบการให้นักศึกษาเข้าฝึกงาน เป็นต้น
6. การสอนแบบตั้งคำถาม มักจะใช้ร่วมกับการสอนแบบอื่น ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์สูง เนื้อหาวิชานั้นประกอบไปด้วยภาคทฤษฎีและปฏิบัติ หลักการของอาชีวศึกษาอยู่ที่การปฏิบัติได้จริงมิใช่มีความรู้เพียงในทางทฤษฎีเท่านั้น

บันลือ พฤษะวัน (2534 : 89) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นจุดมุ่งหมายที่ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เพิ่มพูนและขยายประสบการณ์รวมทั้งพัฒนาประสบการณ์ให้สามารถใช้ประโยชน์ได้กว้างขวางจากบทเรียน ครูจะต้องเตรียมการ โดยตอบคำถามที่ถามตนเอง 4 ข้อ สอนเรื่องอะไร สอนทำไม สอนใคร และสอนอย่างไร เมื่อหาคำตอบ 4 ข้อนี้ได้แล้วก็จะได้บทเรียนที่จะดำเนินการสอนได้ดี มีหลักการสอนที่จะสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตร ไม่ว่าจะป็นหลักสูตรฉบับใดหรือยุคใดก็ย่อมจะเพิ่มประสิทธิภาพการสอนได้อย่างมั่นคง นั้นหมายถึงผู้เรียนทุกคนหรือเกือบทุกคนสามารถเกิดผลสัมฤทธิ์ในระดับสูง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 72) ได้ให้ความหมายการสอนไว้ 2 คำ ได้แก่

1. การสอน (Teaching) มีความหมายถึงการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน
2. การเรียนการสอน (Instruction) มีความหมายอย่างกว้างขวางกว่าการสอน หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วย เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรม ระหว่างสอน และการทดสอบ เป็นต้น

การเรียนการสอนกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมักจะใช้คู่กันไปเมื่อครูต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในการจัดหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพ จะมีลักษณะแตกต่างไปจากวิชาสามัญอื่น ๆ เพราะการสอนวิชาชีพจะต้องเน้นหนักการฝึกปฏิบัติและให้สอดคล้องกับความต้องการตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยแตกต่างกันไปแต่ละประเภท และระดับอาชีพ อย่างไรก็ตามโครงสร้างของหลักสูตรวิชาชีพ อาจจะประกอบไปด้วยหลายลักษณะ เช่น วิชาชีพที่เป็นทฤษฎีล้วน ๆ และวิชาชีพซึ่งเป็นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีและภาคปฏิบัติรวมกันจะต้องจัดอัตราส่วนให้แตกต่างกันอย่างเหมาะสม ผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ โดยใช้วิธีการสอนหลาย ๆ แบบหรือแบบใดแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียนก็ได้เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนวิชาชีพรบรรลุผลตามที่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกำหนดไว้ สำหรับวิธีการสอนที่สอนวิชาชีพนักการศึกษาได้เสนอแนะไว้ดังนี้

สรุป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่น่าจะนำไปสู่ความสำเร็จของหลักสูตร โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดพัฒนาการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงประกอบไปด้วยการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดให้มีและใช้สื่อการเรียนการสอนแบบ โมดูล การฝึกงานการใช้เครื่องมือรวมทั้งการใช้ทรัพยากรและแหล่งวิชาการในท้องถิ่น

2.2.2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

หลักสูตรได้ระบุสิ่งที่คาดหวังจะเกิดขึ้นกับผู้เรียน กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการของผู้เรียนรวมทั้งแนวทางการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ในการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ใช้หลักสูตรจะต้องวิเคราะห์จุดหมายของหลักสูตรให้เป็นวัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่ชัดเจน เพื่อจะได้จัดกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนกำหนด และการที่ผู้ใช้หลักสูตรจะตรวจสอบ หรือทราบผลที่เกิดจากกรเรียนการสอนเป็นอย่างใด มีสิ่งใดบ้างที่ต้องปรับปรุงแก้ไข และผู้เรียนได้บรรลุหรือพัฒนาความก้าวหน้าตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่ตั้งไว้ หรือไม่เพียงใด ก็ต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

สุจริต เพ็ชรชอบ (2512 : 64) กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรไว้ว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ เพราะเป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่อย่างน้อยเพียงใด อะไรเป็นสาเหตุผู้ประเมินหลักสูตรจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดีทั้งด้านหลักสูตรและการประเมินผล ซึ่งจะต้องเน้นการประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษามีใช่แต่เพียงผลการเรียนปีสุดท้ายเท่านั้นแต่ควรประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

ชวาล แพรัตกุล (2518 : 140) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลดังต่อไปนี้

การวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่งอันมีความหมายแทนขนาด สมรรถภาพ นามธรรม ที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในงาน ถ้าใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือกระตุ้นก็คือ เอาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยาได้ตอบออกมาเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเขามีสมรรถภาพในเรื่องนั้น ๆ เท่าใด ส่วนการประเมินผลหมายถึงกระบวนการที่ครูนำกระบวนการทุก ๆ รายการที่ทราบจากการวัดไปใช้ คือ ครูนำผลจากการวัดผลเหล่านั้นมารวมกัน เพื่อนำไปวินิจฉัย ตีราคาคุณค่า และชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่า เด็กคนนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำ สมควรสอบได้หรือสอบตก

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 198) กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรไว้ว่า การประเมินหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรสำเร็จตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายหรือไม่มากนักเพียงใดและอะไรเป็นสาเหตุ การประเมินหลักสูตรเพื่อตัดสินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรมีขอบเขตรวมถึง (1) การวิเคราะห์หลักสูตร (2) การวิเคราะห์กระบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ (3) การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียน (4) การวิเคราะห์โครงการประเมินผลหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 192) ให้ความหมายของการประเมินผลหลักสูตรไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้ผลของการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณารวมกันและสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมา นั้นว่าเป็นอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด หรือได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 200) ได้อธิบายความจำเป็นของ การบริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียน และผลการสอนของครูผู้สอน
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้น และจัดแบ่งนักเรียนตามความสามารถ
3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ
4. เพื่อประโยชน์ในการให้ประกาศนียบัตร เมื่อจบการศึกษาแล้ว
5. เพื่อสถิติอื่น ๆ ทางการศึกษา

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2533) ได้กล่าวถึง หลักการในการประเมินผลการเรียน ดังนี้

1. ให้สถานศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินผลการเรียน
2. ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา ตามระบบหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาให้ถือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
3. ให้มีการประเมินผลการเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และเพื่อตัดสินผลการเรียน โดยการประเมินผลการเรียน ให้ใช้วิธีหนึ่งวิธีใด หรือหลาย ๆ วิธีรวมกัน
4. ให้กรมอาชีวศึกษาหรือสำนักงานการศึกษาเอกชนร่วมกับสถานศึกษาในสังกัด ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพและควบคุมมาตรฐานอาชีวศึกษา (พัชรี สว่างทรัพย์, 2533 : 9)

สำหรับปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199 - 201) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ดังต่อไปนี้

การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุ สิ่งของ หรือ บุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัด เช่น การวัด

ความสามารถของสมองในด้านต่าง ๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพผลที่ได้จากการวัดจะเป็นจำนวนตัวเลข เป็นการวัดเชิงประเมิน

การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาคัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริงและการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบแต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ ทางโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้งจะประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่จะได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น จากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์หรือการทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อจะใช้เป็นแนวทางหรือหลักในการพิจารณาว่าเก่ง-อ่อน พอใจ-ไม่พอใจ ผ่าน-ไม่ผ่าน โดยนำผลที่วัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. การตัดสินใจ เป็นการชี้ขาด หรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดให้

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงความจำเป็นของการวัดและประเมิน เกี่ยวกับการเรียนการสอนและได้สรุปประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู-อาจารย์ทำให้ครู-อาจารย์ทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน-นักศึกษา นักเรียน-นักศึกษาจะได้ทราบว่าตนมีความรู้และความสามารถ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะเป็แนวทางในการปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บัณฑิตการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร ได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับการวัดผลและการประเมินผล ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในเรื่องประเภทของข้อสอบที่ใช้ ระยะเวลาที่สอบ จำนวนครั้งที่สอบ ฯลฯ
2. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็น
3. พยายามส่งเสริมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ทางการวัดผลและประเมินผลโดยการจัดการฝึกอบรม การประชุมปฏิบัติการในด้านเทคนิค การออกข้อสอบ การให้คะแนน การประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ
4. ควรมีการประเมินผลการสอน หากมีการบกพร่องจะได้หาทางแก้ไขต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมายของการประเมินผล ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 94-95) กล่าวว่า การประเมินผลคือ กระบวนการพิจารณาตัดสินคุณค่าของวัตถุ คน สิ่งของหรือการดำเนินงานกิจกรรม ว่าบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใดหรือมีดีหรือเลวเพียงใด โดยอาศัย ข้อมูลที่ได้จากการวัดเป็นหลัก

การประเมินผลประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ประการคือ

1. ผลการวัด (Measurement) เป็นข้อมูลที่ทำให้ทราบสภาพความเป็นจริงของสิ่ง ที่ประเมินว่ามีปริมาณหรือคุณสมบัติอย่างไร
2. เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) เป็นมาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบกับผลการวัด
3. การตัดสินใจ (Decision) เป็นการตัดสินคุณค่าด้วยการเปรียบเทียบ ระหว่าง คุณค่าผลการวัด กับเกณฑ์

ประโยชน์ของการประเมินผลการเรียน (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ 2539 : 103-104) การประเมินผลการเรียนมีประโยชน์อย่างมากแก่ผู้เรียน ครูผู้สอน ผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาซึ่งสรุปได้ว่า

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้ระดับความสามารถในแต่ละด้านและ ภาพรวมของตน
2. ประโยชน์ต่อครูผู้สอนทำให้รู้พื้นฐานความสามารถของผู้เรียน ช่วยให้ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน ได้ตรงจุด
3. ประโยชน์ต่อครูแนะแนวช่วยให้รู้จุดเด่น ข้อบกพร่อง หรือปัญหา รายละเอียด ต่าง ๆ ของผู้เรียน อันเป็นประโยชน์ต่อการให้คำแนะนำ ปรีกษา ช่วยเหลือ ช่วยในการสำรวจ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ช่วยในการแนะแนว ด้านการเรียน และอาชีพ
4. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร ช่วยให้รู้สถานภาพทางการศึกษาที่แท้จริงของสภาพ สถานศึกษา ช่วยทำให้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ในด้านการเรียนการสอนที่ควรปรับปรุง ใช้เป็นข้อมูล ในการวางแผนการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา

ส่วนงานในหน้าที่ของหัวหน้างานวัดผลและประเมินผล ของสถานศึกษาสังกัด กรมอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ดังนี้ งานจัดทำเอกสาร จัดหา ข่าวสาร ดูแลให้ครู-อาจารย์ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลประเมินผล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อ สอบและจัดทำข้อสอบมาตรฐาน (กรมอาชีวศึกษา 2531 : 9)

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 192-193) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร ว่า จะมีจุดมุ่งหมายที่คล้ายคลึงกันดังนี้

1. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา การวัดผล ฯลฯ มีความเหมาะสมและสอดคล้องหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนิเทศ การกำกับดูแล และการจัดระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่า ควรใช้หลักสูตรต่อไปหรือไม่ หรือยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วนหรือยกเลิกทั้งหมดซึ่งจะเป็นการประเมินหลังจากที่ใช้หลักสูตรไปแล้วว่าบรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่

4. เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหรือไม่หลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่

Good. (1973 : 209) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง การประเมินผลของกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นเฉพาะจุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหาและผลสัมฤทธิ์และวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจ การวางแผน การจัดโครงการ การต่อเนื่องและการหมุนเวียนของกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้น

สรุป การประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้แก่ การจัดทำเครื่องมือวัดผล การกำหนดเกณฑ์และระยะเวลาการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดผล การส่งเสริมครู-อาจารย์ผู้สอนให้มีความสามารถในการวัดผล การนำผลที่ได้รับจากการวิเคราะห์ไปปรับปรุงการเรียนการสอน การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและจากการเรียนการสอนเสร็จสิ้นลง การวัดผลและการประเมินผลการเรียนจะช่วยให้ครูได้ตรวจสอบทั้งจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดเป้าหมายที่เกิดแก่ผู้เรียนและยังเป็นการประเมินครูผู้สอนด้วยว่าการสอนนี้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่

2.2.3 งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2.2.3.1 การนิเทศและการส่งเสริมการใช้หลักสูตร

ซารี มณีศรี (2527 : 19) ได้กล่าวว่าการนิเทศการศึกษาเป็นความพยายามอย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่างที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาเป็นการดำเนินงานที่ต้องเกิดจากความยินยอมพร้อมใจของบุคลากรทุกฝ่าย โดยไม่เกี่ยวข้องกับการบังคับบัญชาเพื่อให้ความช่วยเหลือแนะนำ ตรวจสอบ ส่งเสริม ให้งานต่าง ๆ ในโรงเรียนเกิดผลดีสำหรับ สังค์ อุทรานันท์ (2529 : 57) ได้สรุปไว้ในทำนองเดียวกันว่า “การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

สังค์ อุทรานันท์ (2528 : 9) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการนิเทศการศึกษาที่ดีว่า จะต้องมิลักษณะ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พัฒนาคณาให้มีคุณภาพสูงขึ้น
2. พัฒนาคณาให้มีปัญหาการทำงานน้อยที่สุดและให้มีผลงานมีคุณภาพสูงสุด
3. สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปแล้ว
4. สร้างการประสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปฏิบัติงานร่วมกัน

พนัส หันนาकिनทร์ (2529 : 258) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการนิเทศการสอนคือ ความพยายามที่จะช่วยให้ครูปรับปรุงในด้านสมรรถภาพการสอนซึ่งจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อผู้ทำการนิเทศได้ค้นให้พบจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องในการสอนของครูแล้วเท่านั้น

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 1) ให้ความหมายการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึงความพยายามที่ช่วยให้การเรียนการสอนพัฒนาไปในแนวทางที่ดีไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ การสอน ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร หรือหัวหน้าสายวิชาก็ตาม สำหรับการพัฒนามูลฐานทางการสอน เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงานให้ดีขึ้น

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2529 : 163) ได้กล่าวถึงบุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ หัวหน้าสายและครูต่างก็มีบทบาทในการนิเทศการศึกษาด้วยกันทั้งนั้น สำหรับวิธีการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาที่ผู้บริหารโรงเรียนอาจทำได้นั้น ได้แก่ ปฐมนิเทศครูใหม่ การสังเกตการสอนในชั้นเรียน การเยี่ยมชั้นเรียนซึ่ง เมธี ปิณฑนนานนท์ ได้ให้ความสำคัญของการสังเกตการเรียนการสอนในชั้นเรียนไว้ดังนี้ การสังเกตเป็น กิจกรรมที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในงานนิเทศใด ๆ ก็ตาม ดังนั้นเทคนิคการสังเกตเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในงานนิเทศใด ๆ ก็ตาม ดังนั้นเทคนิคการสังเกตจึงได้รับความสนใจและนำมาใช้อย่างแพร่หลายที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการสังเกตการปฏิบัติการสอนของครูอาจารย์

บุญเทียม เจริญยิ่ง (2529 : 106) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนามูลฐาน ไว้ว่าการพัฒนามูลฐานในสถานศึกษามีความจำเป็นและมีความสำคัญมากในการที่จะแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอนให้เกิดผลผลิต คือ ทรัพยากรที่มีคุณภาพ

เมธี ปิณฑนนานนท์ (2529 : 106) ได้เน้นถึงการพัฒนามูลฐานว่านับเป็นกิจกรรมที่เด่นที่สุดในกระบวนการบริหารงานบุคคลเพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการผูกพัน การยอมรับไว้ การปรับปรุงคุณภาพ และปริมาณของสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยงานซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาและทำให้เป้าประสงค์ขององค์กรบรรลุผล

ธงชัย สุวัฒน์เมชินทร์ (2532 : 24-26) ให้ความหมายของการนิเทศไว้ว่า การนิเทศ หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุด

ในการเรียนของนักเรียนพร้อมกับได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของการนิเทศการศึกษาไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. เป้าหมายของการนิเทศการศึกษา อยู่ที่การทำให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ หรือนักเรียนที่เป็นผลผลิตทางการศึกษาจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

2. ลักษณะการนิเทศที่ดีคว่าได้จาก

2.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพสูงขึ้น คือ มีความสามารถในการปฏิบัติงานดีขึ้น

2.2 งานที่ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพดีขึ้น คือ เป็นผลงานที่ตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ จากการทำงานเกิดขึ้นน้อยที่สุด

2.3 กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูกับบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปด้วยความราบรื่น มีปัญหาและความขัดแย้งน้อยที่สุด

2.4 ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมปฏิบัติงานอย่างมีความสุขทำงานด้วยความสบายใจ

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนิเทศการศึกษา มี 3 ฝ่าย ได้แก่

3.1 ผู้ให้การนิเทศ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่จัดให้มีการนิเทศขึ้น เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา ศึกษานิเทศก์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการนิเทศการศึกษาโดยเฉพาะ

3.2 ผู้รับการนิเทศ คือ ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการจัดการนิเทศ ผลที่ได้รับจะเป็นไปในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติสูงขึ้น ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานดีขึ้น

3.3 ผู้สนับสนุนการนิเทศ คือ ผู้ที่ไม่ได้ทำการนิเทศโดยตรงแต่เป็นผู้สนับสนุนการนิเทศ เพื่อให้ผลการนิเทศเป็นไปอย่างได้ผล

4. กระบวนการการนิเทศการศึกษามี 5 ขั้นตอน ได้แก่

4.1 การวางแผน

4.2 การให้ความรู้

4.3 การลงมือปฏิบัติ

4.4 การให้กำลังใจ

4.5 การประเมินผล

สังัด อุทรานันท์ (2532 : 151-152) ได้กล่าวว่า การนิเทศเป็นงานที่ผู้บริหารการศึกษา หรือผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องจัดขึ้นเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การปรับปรุงคุณภาพ การเรียนการสอนนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมธี ปีตันธานานนท์ (2533 : 281) ได้กล่าวถึงความหมายและจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

การนิเทศการศึกษา หมายถึง การร่วมมือกันทำงาน โดยใช้เหตุผลและปัญญา การติดต่อสื่อสารกัน การใช้มนุษยสัมพันธ์ การเปลี่ยนแปลงเพื่อความก้าวหน้า การพิจารณาถึงความต้องการของสถาบันและปัจเจกบุคคล เพื่อพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุดนั้น จากความหมายนี้ สามารถแยกออกเป็นจุดมุ่งหมายได้ 4 อย่าง คือ

1. เพื่อแก้ไข (Corrective) การนิเทศต้องมุ่งที่การแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่ข้อบกพร่องเล็กน้อยที่สุด ข้อบกพร่องพอประมาณ จนกระทั่งข้อบกพร่องที่มีผลเสียหายและรุนแรง
2. เพื่อการป้องกัน (Preventive) การนิเทศต้องมุ่งที่จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารการใช้หลักสูตรและการเรียนการสอนหรือมุ่งลดปัญหาให้เหลือน้อยที่สุด โดยจะต้องมีการคาดคะเนว่าจะมีปัญหาคืออะไรอยู่ข้างหน้าและร่วมกันวางแผนป้องกัน
3. เพื่อการก่อหรือสร้าง (Constructive) มุ่งให้รู้จักวิธีการสอนใหม่ ๆ สร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้เอง เช่นวัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ
4. เพื่อการสร้างสรรค์ (Creative) มุ่งให้โอกาสได้ศึกษาค้นคว้า วิจัย และหาสิ่งที่เหมาะสมมาใช้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 261) กล่าวถึงการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและเพิ่มคุณค่าของบทเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา การนิเทศการศึกษาจึงเป็นงานที่มีลักษณะดังนี้ คือ

1. เป็นระบบย่อยระบบหนึ่งของการศึกษา
2. เป็นกระบวนการปรับปรุงการเรียนการสอน
3. เพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา
4. ความต้องการความสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของผู้เรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 162-163) กล่าวถึงการพัฒนาครูอาจารย์เน้นกระบวนการเพิ่มความรู้ ความชำนาญ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม ความสามารถของครู-อาจารย์ตลอดจนให้แนวคิดใหม่ในการปฏิบัติงานเพื่อบุคลากรมีคุณภาพดีขึ้นและส่งผลให้สถานศึกษามีผลผลิตและประสิทธิภาพสูงขึ้น การฝึกอบรมและพัฒนาครู-อาจารย์เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ครู-อาจารย์ได้รู้จักหน้าที่และรับผิดชอบให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานให้มีโอกาสปรับปรุงตนเอง โดยได้รับผลดังนี้

1. เพิ่มความรู้ทักษะในการทำงานให้กับครู-อาจารย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพิ่มความคล่องตัวและการปรับตัวของครู-อาจารย์
3. เพิ่มประสิทธิภาพในการสอน
4. เพื่อให้ครูเห็นความสำคัญของการพัฒนาว่า เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้เขามีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาจากสถานศึกษา จะเป็นประโยชน์ต่อตัวครู-อาจารย์เอง เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้พัฒนาครู-อาจารย์ ได้แก่

1. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้
2. การประชุมสัมมนา
3. การศึกษาเฉพาะเรื่อง
4. การสาธิตงานและการสอน
5. การศึกษาดูงานนอกสถานที่
6. การศึกษาต่อ

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2529 : 163) ได้กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา เป็นการดำเนินการแนะนำช่วยเหลือครูในการปฏิบัติภารกิจการศึกษาให้ลุล่วงไป ฉะนั้นผู้บริหารการศึกษาจะต้องจัดดำเนินการให้มีประสิทธิภาพสามารถช่วยเหลือครูและก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน หมายถึง กระบวนการปรับปรุงการสอนของครู-อาจารย์ให้ดีขึ้น ได้แก่ การปฐมนิเทศครูใหม่ การสังเกตการสอนในชั้นเรียน การเยี่ยมชมชั้นเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดอบรมและสัมมนา การฝึกงานและดูงาน การศึกษาต่อ ตลอดจนสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ทำการค้นคว้าวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการสอนของครู-อาจารย์ให้เกิด ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2.3.2 การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตร

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 206) กล่าวว่า โรงเรียนควรจัดมีห้องสมุดวิชาการ เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน โดยเสนอแนะทางการพิจารณาจัดห้องดังนี้

1. การจัดห้องวิชาการเป็นศูนย์กลางตามสภาพของโรงเรียน
2. การจัดห้องวิชาการให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการด้านวิชาการที่คล่องตัวโดยเป็นศูนย์

รวมตารางสอน ข้อมูลทางวิชาการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการประชุม เอกสาร การใช้หลักสูตร กลไก การผลิตเอกสารต่าง ๆ ระดับ สื่อสารภายใน ตลอดจนระบบเก็บเอกสารวิชาการเป็นต้น

3. การจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการประจำห้องวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 194-195) กล่าวว่า การจัดห้องศูนย์การเรียนการสอนทางวิชาการ ห้องที่จัดขึ้น ไม่ใช่ห้องเรียนของนักเรียน-นักศึกษา แต่เป็นห้องที่เป็นศูนย์กลางเกี่ยวกับข่าวสาร และสารสนเทศของงานด้านวิชาการในสถานศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาที่มีนักเรียน-นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ได้เรียนประจำห้องเรียน วันหนึ่งอาจเรียนหลายวิชาและย้ายห้องเรียน การจัดศูนย์ควบคุมการเรียน การสอนจะเป็นศูนย์กลางที่อำนวยความสะดวกในด้านการเรียนการสอนสามารถติดตามทางด้านวิชาการได้ การจัดห้องควรประกอบด้วย

1. ตารางการใช้ห้องเรียนของห้องปฏิบัติการ
2. ตารางสอนรวมของครู-อาจารย์
3. ตารางสอนกลุ่มวิชาของนักเรียน-นักศึกษาแยกตามกลุ่ม แผนก และคณะวิชาต่าง
4. แผนการเรียนของหลักสูตรระดับต่าง ๆ ครอบคลุมภาคเรียน
5. แสดงผลสถิติความก้าวหน้าทางด้านการรับสมัครนักเรียน-นักศึกษา
6. แสดงจำนวนครู-อาจารย์ที่ประจำและศึกษาต่อ
7. มีตัวอย่างอุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ประจำ เช่น ใบงาน ใบช่วยสอน ใบความรู้

หนังสือเรียน คู่มือครู คู่มือนักเรียน-นักศึกษา ตลอดจนรายชื่อเรียน-นักศึกษาในแต่ละชั้นปี

สรุป การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตร เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนเพราะเป็นจุดศูนย์กลางที่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่ครู-อาจารย์และบุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะศึกษาค้นคว้า

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540

2.3.1 หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ สามารถถ่ายโอนผลการเรียนเทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียนวิธีสอนที่หลากหลายสอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งในภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษาเพื่อให้ตรงตามความต้องการสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นนั้น ๆ

2.3.2 จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยี ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีสุขภาพกายใจที่สมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจ และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.3.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

2.3.3.1 การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียน ได้ทุกวิธีเรียนและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถถ่ายโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

1. ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อน ได้อีกตามที่เหมาะสม โดยมี เวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามที่กำหนด
2. ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที
3. เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอื่นๆ จะใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาก่อนแล้ว หรือผู้ที่ของโอนผลการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต มีการคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ ดังนี้

1. รายวิชาทฤษฎี 1 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลา ของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต
2. รายวิชาภาคปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 32-48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 36-54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต
3. การฝึกงาน หรือการทำโครงงานหรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีค่า 4 หน่วยกิต
4. การฝึกงานในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึก ไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

2.3.5 โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็นประเภทวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน
2. หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น
 - วิชาชีพพื้นฐาน
 - วิชาชีพเฉพาะ
 - วิชาชีพเลือก
 - ฝึกงาน/โครงงาน/โครงการวิชาชีพ
3. หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน โครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

2.3.6 การฝึกงานหรือการทำโครงงานหรือการทำโครงการวิชาชีพ

1. ผู้เรียนทุกคนต้องการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบวิชาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและ สาขาวิชา หรือทำโครงงาน หรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต
2. สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงานภาคเรียนปกติ ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ
3. ให้สถานศึกษาดำเนินการ ให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงงานหรือโครงการวิชาชีพ ทำในภาคเรียนที่ 4

4. การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น

2.3.7 การเข้าเรียน

ผู้เรียนต้องมีพื้นฐานความรู้และคุณสมบัติ ดังนี้

1. พื้นความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนนี้ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละประเภท วิชา และสาขาวิชาที่กำหนดต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละ ประเภทวิชาและสาขาวิชา

การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละ สาขาวิชา

2. คุณสมบัติ

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ. 2540

2.3.8 การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตาม หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ.2540

2.3.9 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1. สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

2. ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมตามโครงสร้าง

3. ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า 2.00

4. สำหรับนักศึกษาระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

2.3.10 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

1. ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิก สาขาวิชา ประเภทวิชา หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

2. ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้ว ให้เสนอกระทรวงศึกษาธิการทราบ

2.3.11 การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่างๆ

ให้กรมต้นสังกัดพิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

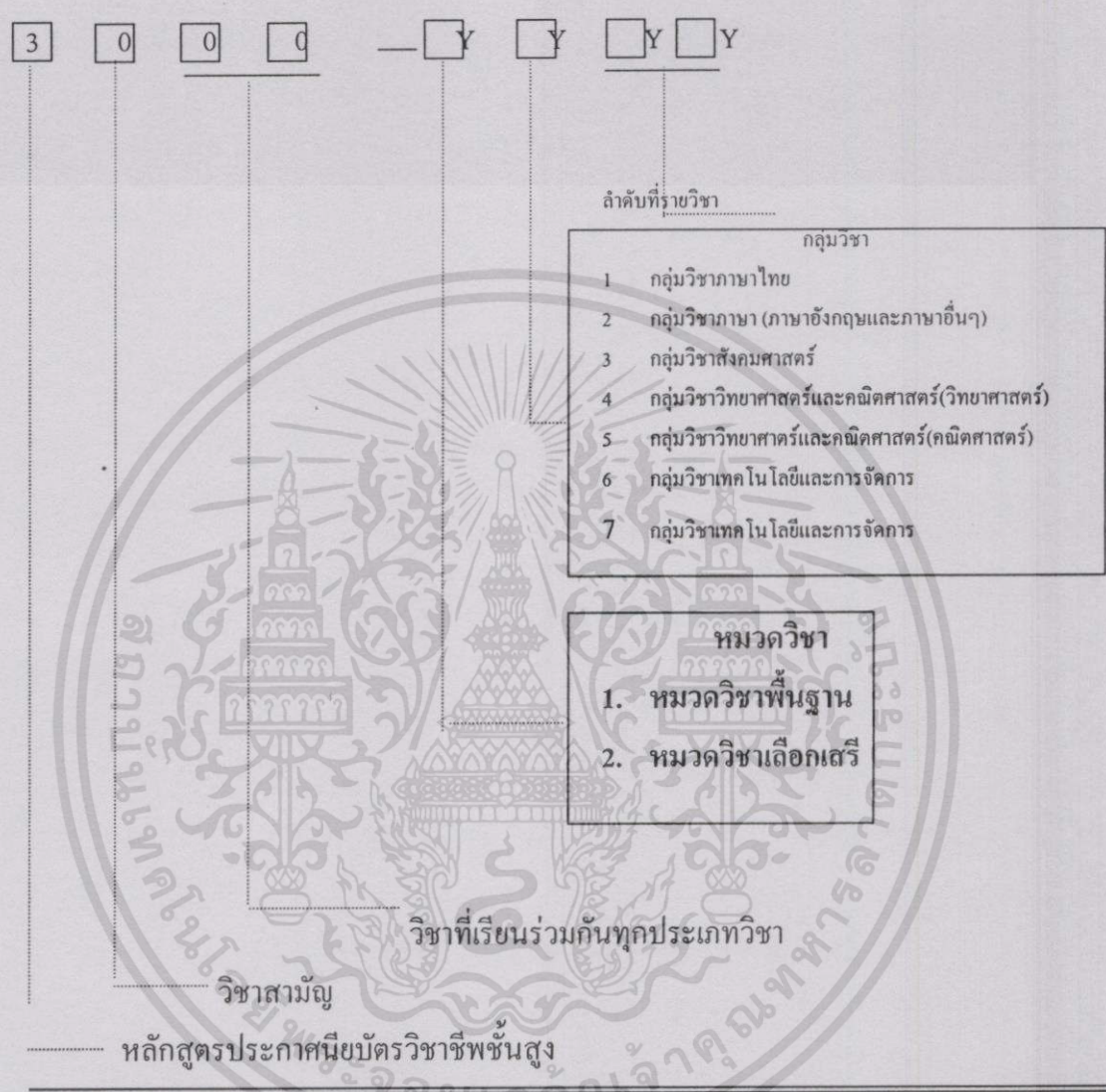

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.12 แผนผังการกำหนดรหัสวิชา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช

2540 หมวดวิชาพื้นฐานและหมวดวิชาเลือกเสรี

ประกอบด้วยตัวเลข 8 หลัก

ตัวอย่าง รหัสวิชา 3000-1302

- 3.....-..... หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
-0.....-..... วิชาสามัญ
-00.....-..... วิชาที่เรียนร่วมกันทุกประเภทวิชา
--1..... หมวดวิชาพื้นฐาน
-3..... กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
-02..... รายวิชาลำดับที่ 2 สังคมและวัฒนธรรมไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.13 จุดประสงค์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิค ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยวิศวกร มีความรู้ ความสามารถ เจตคติ และประสบการณ์ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นช่างเทคนิค ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ช่วยวิศวกรในงานสาขาช่างเทคนิคโลหะได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ออกแบบ เขียนแบบ แยกรายการวัสดุและประมาณราคาในสาขาช่างเทคนิคโลหะ ตลอดจนงานอุตสาหกรรมทั่วไป
3. ควบคุมคุณภาพ ทดสอบ วิเคราะห์ และแก้ปัญหาในงานช่างเทคนิคโลหะตลอดจนงาน อุตสาหกรรมทั่วไป
4. วางแผนและควบคุมการผลิต การติดตั้ง การใช้และการบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องจักรอุปกรณ์การผลิตในงานอุตสาหกรรม
5. การประกอบอาชีพส่วนตัว หรือดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมในสาขาช่างโลหะทั่วไป
6. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ มีบุคลิกภาพที่ดีสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ร่วมงานและผู้อื่นได้
7. พัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในวิชาชีพที่ได้ศึกษาให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่เสมอรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
8. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพช่างเชื่อม มีความคิดริเริ่ม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร ประหยัด เคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น เป็นผู้มี ความรับผิดชอบโดยดำรงตนอยู่บนพื้นฐานแห่งคุณธรรมและกฎหมาย

2.3.14 โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคโลหะ

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาเทคนิคโลหะ ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 90 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	18 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพไม่น้อยกว่า	62 หน่วยกิต
1. วิชาชีพพื้นฐาน	(22 หน่วยกิต)
2. วิชาชีพเฉพาะ	(18 หน่วยกิต)
3. วิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ฝึกงาน/โครงการงาน/

โครงการวิชาชีพ

(4 หน่วยกิต)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า

10 หน่วยกิต

รวมไม่น้อยกว่า

90 หน่วยกิต

โครงสร้างนี้สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชา พาณิชยกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สารสำคัญของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้ พรทิพย์ ชีรวางกูร (2522: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องสภาพทางโสตทัศนูปกรณ์ของสถาบันการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสถาบันการศึกษาส่วนมากขาดแคลนอุปกรณ์ และไม่มีศูนย์โสตทัศนศึกษาเป็นสัดส่วนของตนเอง ส่วนมากจะกระจัดกระจายตามหน่วยงานอื่น การใช้และการหาโสตทัศนูปกรณ์ เพื่อประกอบการสอนของครูอาจารย์โดยเฉลี่ยแล้ว น้อยมากเนื่องจากขาดความรู้ในการใช้และการผลิตขึ้นใช้เอง นอกจากนั้นครูอาจารย์ยังมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป ไม่มีเวลาเตรียมและจัดหาให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความต้องการใช้โสตทัศนูปกรณ์ และผู้บริหารส่วนใหญ่ มีทัศนคติที่ดีและสนับสนุนงานโสตทัศนศึกษา

ชวนชม คำหอมกุล (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผลของการวิจัย พบว่าการบริหารวิชาการด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การวัดผลและการประเมินผล การเรียนการสอน โรงเรียนปฏิบัติมากและมีปัญหาน้อย ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรการสอน โรงเรียนปฏิบัติน้อยและมีปัญหาน้อย หากพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 4 ด้านพบว่าสภาพการปฏิบัติงานด้านวิชาการ โรงเรียนปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยการวัดผล และประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2522 มากกว่าปฏิบัติในเรื่องอื่น ๆ สำหรับการบริหารวิชาการนั้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 4 ด้านพบว่า การจัดหาเอกสารตำราเรียนหรือแหล่งวิชาที่จะให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรมีปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ ปัญหาการจัดประชุมเพื่อกำหนดแนวทางในการวัดผลและประเมินผลน้อยกว่าปัญหาเรื่องอื่นๆ ข้อเสนอแนะ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน ควรหาทางช่วยเหลือโรงเรียน ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนให้มากขึ้น ปรับปรุงคุณภาพครูจัดให้มีหนังสือเอกสารหลักสูตร ตำราเรียน คู่มือครูและหนังสืออ่านประกอบสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน

วิณิช บุญยู่ (2529 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชา พื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดระยอง ชลบุรี และระยอง พบว่าสถานประกอบ อาชีพอิสระไม่ได้ให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการรับนักเรียนเข้าฝึกงานและสถานที่ดังกล่าวอยู่ไกล จากโรงเรียนไม่สะดวกในการเดินทางไป-กลับขณะไปศึกษาและฝึกอาชีพ

ประมวล ทบบัณฑิต (2529 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ส่วนมากใช้วิธีการประชุม เฉพาะหน้าคณะวิชาและหัวหน้าแผนกวิชา
2. การจัดครูเข้าสอนในรายวิชาต่าง ๆ ส่วนมากต้องคำนึงถึงความสามารถเฉพาะ และวุฒิทางการศึกษาตามลำดับ
3. การจัดตารางสอน จัดในรูปคณะกรรมการ
4. การจัดสรรเงินงบประมาณให้กับคณะวิชาและแผนกวิชาต่าง ๆ พิจารณาตาม แผนงาน และโครงการของคณะวิชา และแผนกวิชานั้น ๆ
5. การทำแผนการสอนมีการทำกันเป็นบางครั้งคราว
6. การแก้ไขการขาดแคลนครูช่างเฉพาะสาขาวิชา ส่วนมากใช้วิธีให้ครูในแผนก วิชาอื่นๆ สอนแทน
7. สัดส่วนของสื่อการสอนกับจำนวนนักศึกษาไม่สมดุลกัน อุปกรณ์และครุภัณฑ์ ที่ใช้ส่วนมากมีความทันสมัยและอยู่ในสภาพที่ใช้งาน ได้ดีในระดับปานกลาง
8. ครูและนักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับ ปานกลาง
9. สถานศึกษาส่วนมากไม่มีคลังข้อสอบ และไม่มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐาน

พิชัย เพ่งพันธ์พัฒน์ (2529 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนวิชาช่าง อุตสาหกรรมของแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา พบว่า ด้านการสอนอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาที่สำคัญไม่สอดคล้องของ รายวิชาชีพกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความไม่เหมาะสมของขอบเขตเนื้อหาวิชาทฤษฎี ความไม่สัมพันธ์ของเนื้อหา ทฤษฎีกับเนื้อหาวิชาปฏิบัติ ความไม่พร้อมของอุปกรณ์การสอน ปัญหา การสร้างและการใช้สื่ออุปกรณ์การสอน ความไม่เพียงพอของจำนวนห้องปฏิบัติการ กับจำนวน นักศึกษา ความไม่เพียงพอของงบประมาณ จำนวนเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์การเรียนการสอน และปัญหาความรู้ และทักษะในการสร้างข้อสอบที่มีประสิทธิภาพ

ชลอ มงคลการุณย์ (2530 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน คือ กระบวนการบริหารงานวิชาการ หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร ห้องสมุด การนิเทศการศึกษา การวัดผลการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุดแต่ละด้าน

ปัญญาคุณ รัตนเสถียร (2532 : 73) ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิชาช่างเดินสายไฟในโรงเรียนสารพัดช่างทั่วประเทศ พบว่างานที่เกี่ยวข้องกับการจัดอบรม วิธีการออกข้อสอบแบบต่างๆและวิเคราะห์ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่นของข้อสอบมีปัญหาระดับมาก ฉะนั้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาทางด้านการออก ข้อสอบและวิเคราะห์ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่นของข้อสอบด้านเฉพาะการวัดและประเมินผลที่ดีจะต้องเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปรับปรุงการสอน ดังนั้น การที่จะใช้วิธีวัดผลและประเมินผลอย่างไร จึงเป็นบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญอย่างยิ่งที่ครูอาจารย์จะต้องศึกษาเทคนิคและวิธีการอย่างละเอียดแล้วเลือกเอาวิธีการที่เห็นว่าเหมาะสมกับลักษณะของวิชาที่สอนให้สอดคล้องและบรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชาเป็นสำคัญและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาชีพ จะต้องทำทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ผู้บริหารและครูอาจารย์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์การประเมินผลต้องใช้วิธีการประเมินผลหลาย ๆ วิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการตรวจผลงานเป็นต้น และเมื่อตรวจผลงานแล้วความมีการวิเคราะห์วินิจฉัย เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพื่อการปรับปรุงการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพด้วย

ประชาคม จันทระจิต (2533 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคใต้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารและอาจารย์มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง
2. อาจารย์มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรสูงกว่าผู้บริหาร
3. ผู้บริหารที่มีความแตกต่างในด้าน เพศ ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ด้านการบริหารระดับการศึกษาและประเภทวิชาที่สำเร็จการศึกษา มีทัศนคติต่อการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน
4. อาจารย์ที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ ประสบการณ์ในการสอน และระดับการศึกษา มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน
5. อาจารย์ต่างคณะวิชากันและสำเร็จการศึกษาต่างประเภทวิชากัน มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. อาจารย์ของคณะวิชาบริหารธุรกิจ มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรสูงกว่าอาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ และวิชาพื้นฐาน

7. อาจารย์ที่สำเร็จการศึกษา ประเภทวิชาชีพ มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรสูงกว่าอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาสามัญ

เลขา คมเสวต (2537 : บทคัดย่อ) จากการศึกษาการใช้หลักสูตรปวช. พุทธศักราช 2530 สาขาพาณิชยการ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ทั้งหมด 10 ด้าน การปฏิบัติในระดับมาก 3 ด้าน คือ การจัดทำแผนการสอน เทคนิคการสอน และบรรยากาศของการเรียนการสอน และมีกรปฏิบัติในระดับปานกลาง 7 ด้าน คือ การจัดตารางสอน การจัดอาจารย์เข้าสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ด้านห้องสมุด ลักษณะของห้องเรียน และการจัดชั้นเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูอาจารย์ทั้งหมดเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้งหมด 10 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 9 ด้าน คือ ด้านการจัดทำแผนการสอน ด้านการจัดตารางสอน ด้านการจัดอาจารย์เข้าสอน ด้านเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านห้องสมุด ด้านลักษณะของห้องเรียน ด้านการจัดชั้นเรียน และ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียง 1 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศของการเรียนการสอน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ที่สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กับสังกัด กองวิทยาลัยเทคนิค เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั้งหมด 10 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 4 ด้าน คือ ด้านการจัดทำแผนการสอน ด้านการจัดตารางสอน ด้านเทคนิคการสอน ด้านห้องสมุด และ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 6 ด้าน คือ ด้านการจัดอาจารย์เข้าสอน ด้านบรรยากาศของการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านลักษณะของห้องเรียน ด้านการจัดชั้นเรียน

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ และอื่นๆ และควรจัดบุคลากรอำนวยความสะดวกในการให้บริการด้วย ส่วนหน่วยศึกษานิเทศก์ ควรเร่งผลิตสื่อการเรียนการสอนประเภทตำราเรียน ตามรายวิชาในหลักสูตร

ครองศักดิ์ เข้มประยูร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอน ในวิทยาลัยการอาชีพ กรมอาชีวศึกษา พบว่า

1. ด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน การเตรียมและจัดหาสื่อการเรียนการสอน การบริการสื่อการเรียนการสอน สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และการใช้สื่อการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนด้านวัสดุ ด้านอุปกรณ์ ในหลักสูตร ปวช. และหลักสูตรระยะสั้นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องของผู้ทำการวิจัยได้นำมาใช้เพื่อการดำเนินงานวิจัย วิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะ เฉพาะหมวดวิชาชีพต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ โดยกำหนดขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 6 และ 12 ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ จำนวน 15 แห่ง รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 210 คน จำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้

1. ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค จำนวนทั้งสิ้น 60 คน โดยแบ่งออกเป็น ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 6 จำนวน 28 คน และในเขตการศึกษา 12 จำนวน 32 คน
2. ครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ จำนวน 150 คน โดยแบ่งออกเป็น ครูผู้สอนในเขตการศึกษา 6 จำนวน 68 คน และในเขตการศึกษา 12 จำนวน 82 คน

รายรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามตำแหน่งวิทยาลัยเทคนิค และเขตการศึกษา

ลำดับที่	วิทยาลัยเทคนิค	เขตการศึกษา 6		เขตการศึกษา 12	
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
1	วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี	4	9	-	-
2	วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา	4	10	-	-
3	วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี	4	12	-	-
4	วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง	4	9	-	-
5	วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี	4	10	-	-
6	วิทยาลัยเทคนิคอู่ไทยธานี	4	9	-	-
7	วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท	4	9	-	-
8	วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา	-	-	4	11
9	วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี	-	-	4	9
10	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี	-	-	4	11
11	วิทยาลัยเทคนิคสาคูหีบ	-	-	4	11
12	วิทยาลัยเทคนิคระยอง	-	-	4	10
13	วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี	-	-	4	12
14	วิทยาลัยเทคนิคตราด	-	-	4	9
15	วิทยาลัยเทคนิคนครนายก	-	-	4	9
รวม		28	68	32	82
		96		114	
		210			

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจากแบบสอบถามของ เลขา คมเสวต (2537 : 176 – 186) และวิมล เทศวานิช(2541 : 132 – 138) ซึ่งรวมแบบสอบถาม มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน รวมทั้งสิ้น 60 ข้อ คือ

1. ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร จำนวน 32 ข้อ
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร จำนวน 18 ข้อ
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหา
3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุดหรือไม่มีปัญหาเลย

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2.2.2 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา

3.2.2.3 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ มี 3 ด้าน คือ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

3.2.2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.5 ปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมเสนอแนะ

3.2.2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Item – Objective Congruency) มีขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อคำถาม และนิยามศัพท์เฉพาะไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ลงความเห็น และให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

2. คำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนรายข้อ โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.วิระพันธ์ โชติวนิชย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร สถาบันพัฒนา
ครูอาชีพศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. นายขงยุทธ สุคนทรปฏิภาค ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคระยอง
3. นายประยงค์ ทองสุข ผู้อำนวยการศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 6 และ 12
4. ดร.กัญญา คำนประเสริฐ หัวหน้าแผนกเทคโนโลยียาง
5. นายทวีสิทธิ์ อิศรเดช ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดป่าประดู่

3. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ไปมาใช้เป็นแบบสอบถาม ส่วนข้อที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 นำไปแก้ไข แล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อได้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง ผลการวิเคราะห์ IOC มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00

3.2.2.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยไปทดลองใช้ผู้บริหารและผู้สอน ในวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี จำนวน 30 คน ในวันที่ 29 – 30 พฤศจิกายน 2543 แล้วนำมาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha- Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถาม
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าความเที่ยงของแบบสอบถามจำแนกเป็นรายด้านและทั้งฉบับ

ด้าน	ค่าความเที่ยง
ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร	0.87
ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร	0.92
ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	0.90
รวมทั้งฉบับ	0.91

จากตารางที่ 3.2 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของแบบสอบถาม พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.91 เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87, ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 และด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.90

3.2.2.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากร

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงกรมอาชีวศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 6 และ 12
2. ผู้วิจัยจัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ในวันที่ 25 ธันวาคม 2543 ตามจำนวนประชากรที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิทยาลัยเทคนิคต่างๆที่อยู่ในเขตการศึกษา 6 และ 12 ยกเว้นวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ วิทยาลัยเทคนิคระยอง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ที่ผู้วิจัยเดินทางเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระหว่างวันที่ 17 – 19 มกราคม 2544 และขอความร่วมมือทางวิทยาลัยเทคนิคที่ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไป ให้ส่งแบบสอบถามกลับคืนมายัง ผู้วิจัยภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2544 ซึ่งผู้วิจัยได้แบบสอบถามกลับคืนครบทุกชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1. ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science) ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.4.1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้ ที่ได้รับคืนสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1.2 ตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย และให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนด

3.4.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ร้อยละ

3.4.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 และ 12 โดยนำข้อมูล มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายชื่อและรายด้านและภาพรวม ทั้งหมดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับสูงสุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีปัญหาในระดับสูง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด/หรือไม่มีปัญหาเลย

3.4.2 สถิติและสูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.2.1 ค่าร้อยละ

3.4.2.2 ค่าเฉลี่ย

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ค่าผลรวมคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูล

3.4.2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (x - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน ค่าคะแนน
 μ แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนข้อมูล

บทที่ 4

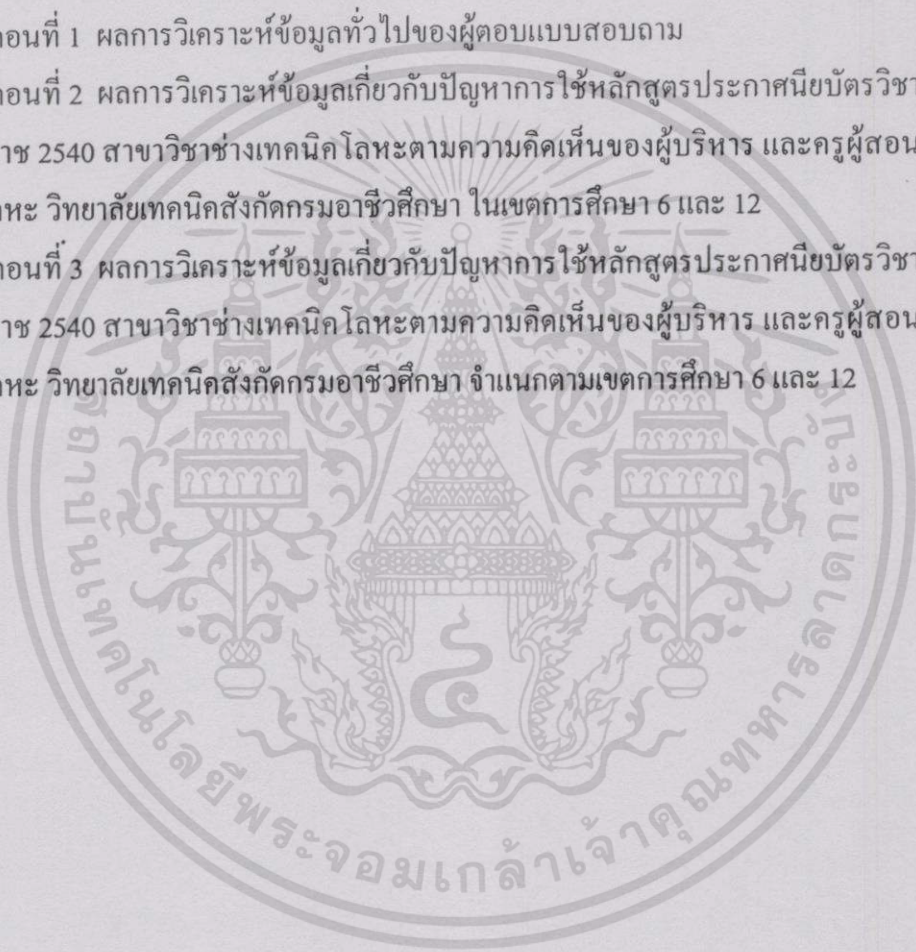
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวม และจำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12 โดยผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 ที่ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.1 – 4.3

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งและ เขตการศึกษา

ตำแหน่ง	เขตการศึกษา 6		เขตการศึกษา 12	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	7	7.30	8	7.00
หัวหน้าคณะวิชา	7	7.30	8	7.00
หัวหน้าแผนกวิชา	7	7.30	8	7.00
หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน	7	7.30	8	7.00
ครูผู้สอนสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ	68	70.80	82	72.00
รวม	96	100.00	114	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในเขตการศึกษา 6 พบว่า ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และหัวหน้างานหลักสูตรและการสอน ตำแหน่งละ 7 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.30 และเป็นครูผู้สอนสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80

จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในเขตการศึกษา 12 พบว่า ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และหัวหน้างานหลักสูตรและการสอน ตำแหน่งละ 8 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และเป็นครูผู้สอนสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุราชการและ
เขตการศึกษา

อายุราชการ	เขตการศึกษา 6		เขตการศึกษา 12	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	15	15.60	26	22.80
5 – 10 ปี	12	12.50	7	6.10
11 – 15 ปี	6	6.30	15	13.20
มากกว่า 15 ปี	63	65.60	66	57.90
รวม	96	100.00	114	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในเขตการศึกษา 6 พบว่า มีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60, อายุราชการระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อายุราชการระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 และอายุราชการมากกว่า 15 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 65.60

จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในเขตการศึกษา 12 พบว่า มีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 อายุราชการระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10 อายุราชการระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 และอายุราชการมากกว่า 15 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิทางการศึกษาและเขตการศึกษา

วุฒิทางการศึกษา	เขตการศึกษา 6		เขตการศึกษา 12	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	3.10	2	1.80
ปริญญาตรี	79	82.30	92	80.70
สูงกว่าปริญญาตรี	14	14.60	20	17.50
รวม	96	100.00	114	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในเขตการศึกษา 6 พบว่ามีวุฒิทางการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10 ปริญญาตรี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60

จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในเขตการศึกษา 12 พบว่ามีวุฒิทางการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 ปริญญาตรี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 80.70 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัด
กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่าง
เทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 ดังตารางที่ 4.4 – 4.16

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ
ในภาพรวมทุกด้าน

ด้าน	μ	σ	ระดับปัญหา
1. ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร	3.20	0.62	ปานกลาง
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.14	0.69	ปานกลาง
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	3.26	0.74	ปานกลาง
รวม	3.20	0.60	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัด
กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ในภาพรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\mu = 3.20$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.14 – 3.26 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับ
ปานกลางทุกด้าน สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร
($\mu = 3.26$) รองลงมาคือด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร ($\mu = 3.20$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
สุด คือ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.14$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : ในภาพรวม

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. งานเตรียมบุคลากร	3.19	0.75	ปานกลาง
2. การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร	3.06	0.76	ปานกลาง
3. การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร	3.27	0.73	ปานกลาง
4. การบริการหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน	3.27	0.75	ปานกลาง
รวม	3.20	0.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.06–3.27 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร กับ การบริการหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.27$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.06$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : งานเตรียมบุคลากร

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การจัดครูผู้สอนเข้าสอนรายวิชาต่างๆคำนึงถึงความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	3.12	0.79	ปานกลาง
2. ครูผู้สอนที่สอนอยู่ได้รับมอบหมายให้สอนหลายรายวิชามิงานพิเศษมาก	3.65	0.92	มาก
3. การส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่สอน	3.10	0.96	ปานกลาง
4. การจัดบรรยายทางวิชาการให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร	3.09	1.03	ปานกลาง
5. การจัดระบบติดตามการสอนของครู-อาจารย์ แต่ละรายวิชา	3.25	1.08	ปานกลาง
6. การสนับสนุนให้ครูผู้สอนไปศึกษาดูงานและศึกษาต่อ	3.00	1.30	ปานกลาง
7. การสำรวจปัญหาความต้องการจำเป็นทางบุคลากรเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.08	1.10	ปานกลาง
8. การฝึกรอบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้	3.12	1.06	ปานกลาง
9. การอบรมสัมมนาแก่ครูผู้สอนวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	3.30	1.11	ปานกลาง
รวม	3.19	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : งานเตรียมบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.19$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.65 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 รายการ และอยู่ในระดับปานกลาง 8 รายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนที่สอนอยู่ได้รับมอบหมายให้สอนหลายวิชา มีงานพิเศษมาก ($\mu = 3.65$) รองลงมาคือการอบรมสัมมนาแก่ครูผู้สอนวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ($\mu = 3.30$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสนับสนุนให้ครูผู้สอนไปศึกษาดูงานและศึกษาต่อ ($\mu = 3.00$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความถนัด ความชำนาญตรงตามสาขาวิชาที่สอน	3.12	0.96	ปานกลาง
2. การนำผลการประเมินการสอนของครูแต่ละปีมาใช้ประกอบการจัดครูเข้าสอน	3.10	0.95	ปานกลาง
3. การจัดครูสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไม่สามารถสอนได้	3.08	1.03	ปานกลาง
4. การจ้างครูอัตราจ้างสอนช่วยสอนในกรณีขาดแคลนครูผู้สอน	3.11	1.15	ปานกลาง
5. การจัดแบ่งตามการสอนของครูผู้สอน	2.95	0.99	ปานกลาง
6. การจัดครูเข้าสอนตรงตามวุฒิที่เรียนมา	3.05	1.05	ปานกลาง
7. การสำรวจความพร้อมของครูผู้สอนก่อนจัดครูเข้าสอน	3.01	0.96	ปานกลาง
รวม	3.06	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.95 – 3.12 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความถนัด ความชำนาญตรงตามสาขาวิชาที่สอน ($\mu = 3.12$) รองลงมาคือการจ้างครูอัตราจ้างสอนช่วยสอนในกรณีขาดแคลนครูผู้สอน ($\mu = 3.11$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดแบ่งตามการสอนของครูผู้สอน ($\mu = 2.95$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การสำรวจวัสดุฝึกงานก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.27	0.95	ปานกลาง
2. การอำนวยความสะดวกในการให้บริการเครื่องมือ อุปกรณ์การสอนแก่ครูผู้สอน	3.26	1.02	ปานกลาง
3. การใช้วัสดุ สื่อการสอนในห้องสื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	3.25	0.95	ปานกลาง
4. การจัดอุปกรณ์ เครื่องมือ ในการฝึกปฏิบัติการ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.36	1.01	ปานกลาง
5. การจัดคู่มือ แบบเรียน และหนังสือประกอบการเรียนการสอนแต่ละวิชาครบ	3.25	0.96	ปานกลาง
6. ขนาด โรงฝึกงาน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	3.35	1.11	ปานกลาง
7. การจัดบรรยากาศของโรงฝึกงานห้องเรียนห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการเรียนการสอน	3.26	1.04	ปานกลาง
8. การซ่อมบำรุงเครื่องมือ-เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนจะมีการดำเนินการเรียนการสอน	3.20	0.93	ปานกลาง
9. การส่งเสริมให้ครูได้ใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน	3.18	0.94	ปานกลาง
10. สถานประกอบการที่นักศึกษาฝึกงานมีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักร ตรงตามลักษณะวิชาที่เรียน	3.33	0.89	ปานกลาง
รวม	3.27	0.73	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัด กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\mu = 3.27$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.18 – 3.36 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดอุปกรณ์ เครื่องมือในการฝึกปฏิบัติการเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ($\mu = 3.36$) รองลงมาคือ ขนาดโรงฝึกงาน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ($\mu = 3.35$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งเสริมให้ครูได้ใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ($\mu = 3.18$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์การฝึกงานของนักศึกษา	3.28	0.85	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของอาคารปฏิบัติงานในแผนกวิชาช่างเทคนิคโลหะ	3.34	1.00	ปานกลาง
3. ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎีหมวดวิชาชีพ	3.36	0.98	ปานกลาง
4. ห้องปฏิบัติการ ห้องเรียน ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน	3.25	0.92	ปานกลาง
5. การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในบริเวณ โรงงานเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	3.20	0.91	ปานกลาง
6. การวางแผนการใช้โรงฝึกงานเหมาะสมและเพียงพอ	3.22	0.87	ปานกลาง
รวม	3.27	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริการหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.20 – 3.36 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎีหมวดวิชาชีพ ($\mu = 3.36$) รองลงมาคือ ความเพียงพอของอาคารปฏิบัติงานในแผนกวิชาช่างเทคนิคโลหะ ($\mu = 3.34$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในบริเวณ โรงงานเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ($\mu = 3.20$)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : ในภาพรวม

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การจัดทำแผนการสอน	3.20	0.77	ปานกลาง
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.13	0.75	ปานกลาง
3. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	3.09	0.79	ปานกลาง
รวม	3.14	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.09 – 3.20 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแผนการสอน ($\mu = 3.20$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 3.13$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\mu = 3.09$)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดทำแผนการสอน

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การวิเคราะห์หลักสูตร	3.20	0.84	ปานกลาง
2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้	3.17	0.91	ปานกลาง
3. การจัดแผนการสอนของครูผู้สอนเป็นรายวิชา	3.15	1.01	ปานกลาง
4. การจัดทำแผนการสอนของครูเป็นสาขาวิชา	3.20	1.00	ปานกลาง
5. ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเขียนแผนการสอน	3.18	0.91	ปานกลาง
6. การสนับสนุนงบประมาณให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการสอน	3.30	1.07	ปานกลาง
รวม	3.20	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดทำแผนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.15 – 3.30 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสนับสนุนงบประมาณให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการสอน ($\mu = 3.30$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์หลักสูตร กับ การจัดทำแผนการสอนของครูเป็นสาขาวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.20$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดทำแผนการสอนของครูผู้สอนเป็นรายวิชา ($\mu = 3.15$)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. เนื้อหาของหลักสูตรสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครอบคลุมจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.22	0.87	ปานกลาง
2. ครูผู้สอนใช้เทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ	3.07	0.91	ปานกลาง
3. การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ	3.14	1.04	ปานกลาง
4. การตรวจเยี่ยมนักศึกษาที่ฝึกงานในสถานประกอบการ	3.09	0.96	ปานกลาง
5. การสอนในห้องปฏิบัติการในโรงฝึกงาน	3.12	0.84	ปานกลาง
รวม	3.13	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07 – 3.22 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาของหลักสูตรสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครอบคลุมจุดประสงค์ของหลักสูตร ($\mu = 3.22$) รองลงมาคือ การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ ($\mu = 3.14$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนใช้เทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ($\mu = 3.07$)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหา	3.01	0.91	ปานกลาง
2. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักการวัดและประเมินผลของครูผู้สอน	3.02	0.97	ปานกลาง
3. การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนศึกษา	3.06	0.96	ปานกลาง
4. การวิเคราะห์ข้อสอบ และการปรับปรุงสภาพข้อสอบ	3.17	0.94	ปานกลาง
5. การนำผลการวัดและประเมินผลมาทำการวิจัยหรือวิเคราะห์	3.18	1.10	ปานกลาง
รวม	3.09	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.09$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01 – 3.18 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำผลการวัดและประเมินผลมาทำการวิจัยหรือวิเคราะห์ ($\mu = 3.18$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์ข้อสอบ และการปรับปรุงสภาพข้อสอบ ($\mu = 3.17$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหา ($\mu = 3.01$)

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : ในภาพรวม

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	3.22	0.78	ปานกลาง
2. การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร	3.30	0.88	ปานกลาง
รวม	3.26	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.22 – 3.30 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.30$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.22$)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. กำหนดนโยบายและการชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศก์และการสอนของครูผู้สอนในวิทยาลัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตรอย่างชัดเจน	3.20	0.94	ปานกลาง
2. การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์ นักวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.28	1.01	ปานกลาง
3. การให้ความร่วมมือในการนิเทศการเรียนการสอนของครู	3.27	0.92	ปานกลาง
4. การนิเทศนักศึกษาที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ	3.18	0.89	ปานกลาง
5. การอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	3.23	1.04	ปานกลาง
รวม	3.22	0.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.18–3.28 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์ นักวิชาการด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.28$) รองลงมาคือ การให้ความร่วมมือในการนิเทศการเรียนการสอนของครู ($\mu = 3.27$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศนักศึกษาที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ ($\mu = 3.18$)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร

รายการ	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การบริการสื่อการเรียนการสอน	3.24	1.01	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา	3.30	1.06	ปานกลาง
3. มีเอกสาร ตำรา ตรงตามความต้องการ	3.25	0.90	ปานกลาง
4. ความเพียงพอของชุดสาริตชุดฝึกการทดลอง	3.30	0.97	ปานกลาง
5. การจัดห้องวิชาการให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางวิชาการได้คล่องตัว	3.42	1.01	ปานกลาง
รวม	3.30	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.30$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.24 – 3.42 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดห้องวิชาการให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางวิชาการได้คล่องตัว ($\mu = 3.42$) รองลงมาคือ ความเพียงพอของอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา กับความเพียงพอของชุดสาริตชุดฝึกการทดลอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.30$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การบริการสื่อการเรียนการสอน ($\mu = 3.24$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค
สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12 ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธ
ศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค
โลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12 ดังตารางที่
4.17 – 4.29

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมทุกด้านจำแนกตามเขตการศึกษา

ด้าน	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. ด้านการบริหารและการบริการ หลักสูตร	3.25	0.63	ปานกลาง	3.15	0.61	ปานกลาง
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอน ตามหลักสูตร	3.19	0.68	ปานกลาง	3.10	0.71	ปานกลาง
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม การใช้หลักสูตร	3.38	0.87	ปานกลาง	3.16	0.62	ปานกลาง
รวม	3.27	0.64	ปานกลาง	3.14	0.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.19 – 3.38 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.38$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ($\mu = 3.25$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.19$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.10 – 3.16 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน สำหรับด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.16$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร ($\mu = 3.15$) ส่วนรายการที่มีปัญหาต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.10$)

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร : ในภาพรวม จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. งานเตรียมบุคลากร	3.17	0.81	ปานกลาง	3.20	0.70	ปานกลาง
2. การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร	3.06	0.76	ปานกลาง	3.06	0.76	ปานกลาง
3. การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร	3.41	0.75	ปานกลาง	3.14	0.69	ปานกลาง
4. การบริการหลักสูตรในงานที่เกี่ยวข้องกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน	3.36	0.78	ปานกลาง	3.19	0.73	ปานกลาง
รวม	3.25	0.63	ปานกลาง	3.15	0.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.25$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.06 – 3.41 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร ($\mu = 3.41$) รองลงมาคือ การบริการหลักสูตรในงานที่เกี่ยวข้องกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน ($\mu = 3.36$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.06$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.15$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.06 – 3.20 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ งานเตรียมบุคลากร ($\mu = 3.20$) รองลงมาคือ การบริการหลักสูตรในงานที่เกี่ยวข้องกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน ($\mu = 3.19$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.06$)

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : งานเตรียมบุคลากร จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การจัดครูผู้สอนเข้าสอนรายวิชาต่าง ๆ คำนึงถึงความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	3.08	0.84	ปานกลาง	3.15	0.76	ปานกลาง
2. ครูผู้สอนที่สอนอยู่ได้รับมอบหมายให้สอนหลายรายวิชา มีงานพิเศษมาก	3.72	0.83	มาก	3.59	0.98	มาก
3. การส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่สอน	3.10	1.01	ปานกลาง	3.11	0.92	ปานกลาง
4. การจัดบรรยายทางวิชาการให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร	3.11	1.23	ปานกลาง	3.07	0.83	ปานกลาง
5. การจัดระบบติดตามการสอนของครู-อาจารย์ แต่ละรายวิชา	3.18	1.13	ปานกลาง	3.32	1.02	ปานกลาง
6. การสนับสนุนให้ครูผู้สอนไปศึกษาดูงานและศึกษาต่อ	2.87	1.39	ปานกลาง	3.11	1.21	ปานกลาง
7. การสำรวจปัญหาความต้องการจำเป็นทางบุคลากรเกี่ยวกับ การเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.08	1.18	ปานกลาง	3.07	1.04	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
8. การฝึกอบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้	3.16	1.22	ปานกลาง	3.10	0.91	ปานกลาง
9. การอบรมสัมมนาแก่ครูผู้สอนวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ	3.22	1.19	ปานกลาง	3.37	1.03	ปานกลาง
รวม	3.17	0.81	ปานกลาง	3.20	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : งานเตรียมบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.17$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.87 – 3.72 ซึ่งปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 รายการ และอยู่ในระดับปานกลาง 8 รายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนที่สอนอยู่ได้รับมอบหมายให้สอนหลายวิชาไม่เหมาะสมมาก ($\mu = 3.72$) รองลงมาคือ การอบรมสัมมนาแก่ครูผู้สอนวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ($\mu = 3.22$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสนับสนุนให้ครูผู้สอนไปศึกษาคูงานและศึกษาดู ($\mu = 2.87$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : งานเตรียมบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07 – 3.59 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 รายการ และอยู่ในระดับปานกลาง 8 รายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนที่สอนอยู่ได้รับมอบหมายให้สอนหลายวิชาไม่เหมาะสมมาก ($\mu = 3.59$) รองลงมาคือ การอบรมสัมมนาแก่ครูผู้สอนวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ($\mu = 3.37$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดบรรยายทางวิชาการให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร กับ การสำรวจปัญหาความต้องการจำเป็นทางบุคลากรเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.07$)

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความถนัด ความชำนาญตรงตามสาขาวิชาที่สอน	3.00	0.98	ปานกลาง	3.22	0.94	ปานกลาง
2. การนำผลการประเมินการสอนของครูแต่ละปีมาใช้ประกอบการจัดครูเข้าสอน	3.05	0.94	ปานกลาง	3.14	0.95	ปานกลาง
3. การจัดครูสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไม่สามารถสอนได้	3.16	1.11	ปานกลาง	3.02	0.97	ปานกลาง
4. การจ้างครูอัตราจ้างสอนช่วยสอนในกรณีขาดแคลนครูผู้สอน	3.07	1.17	ปานกลาง	3.14	1.14	ปานกลาง
5. การจัดแบ่งตามการสอนของครูผู้สอน	3.03	1.02	ปานกลาง	2.89	0.96	ปานกลาง
6. การจัดครูเข้าสอนตรงตามวุฒิที่เรียนมา	3.07	1.13	ปานกลาง	3.04	0.99	ปานกลาง
7. การสำรวจความพร้อมของครูผู้สอนก่อนจัดครูเข้าสอน	3.02	0.98	ปานกลาง	3.00	0.95	ปานกลาง
รวม	3.06	0.76	ปานกลาง	3.06	0.76	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัด กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.16 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดครูสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไม่สามารถสอนได้ ($\mu = 3.16$) รองลงมาคือ การจ้างครูอัตราจ้างสอนช่วยสอนในกรณีขาดแคลนครูผู้สอน กับ การจัดครูเข้าสอนตรงตามวุฒิที่เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.07$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความถนัด ความชำนาญตรงตามสาขาวิชาที่สอน ($\mu = 3.00$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.89 – 3.22 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดครูเข้าสอน โดยคำนึงถึงความถนัด ความชำนาญตรงตามสาขาวิชาที่สอน ($\mu = 3.22$) รองลงมาคือ การนำผลการประเมินการสอนของครูแต่ละปีมาใช้ประกอบการจัดครูเข้าสอน กับ การจ้างครูอัตราจ้างสอนช่วยสอนในกรณีขาดแคลนครูผู้สอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.14$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดแบ่งตามการสอนของครูผู้สอน ($\mu = 2.89$)

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การสำรวจวัสดุฝึกงานก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา	3.34	0.89	ปานกลาง	3.21	1.00	ปานกลาง
2. การอำนวยความสะดวกในการให้บริการเครื่องมือ อุปกรณ์การสอนแก่ครูผู้สอน	3.36	1.11	ปานกลาง	3.17	0.93	ปานกลาง
3. การใช้วัสดุ สื่อการสอนในห้องสื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	3.33	0.96	ปานกลาง	3.18	0.93	ปานกลาง
4. การจัดอุปกรณ์ เครื่องมือ ในการฝึกปฏิบัติการ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.50	1.02	มาก	3.24	1.00	ปานกลาง
5. การจัดคู่มือ แบบเรียน และหนังสือประกอบการเรียนการสอนแต่ละวิชาครบ	3.33	1.06	ปานกลาง	3.18	0.85	ปานกลาง
6. ขนาดโรงฝึกงาน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	3.59	1.04	มาก	3.15	1.13	ปานกลาง
7. การจัดบรรยากาศของโรงฝึกงานห้องเรียนห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการเรียนการสอน	3.47	0.94	ปานกลาง	3.08	1.08	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
8. การซ่อมบำรุงเครื่องมือ-เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนจะมีการดำเนินการเรียนการสอน	3.47	0.92	ปานกลาง	2.96	0.87	ปานกลาง
9. การส่งเสริมให้ครูได้ใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน	3.25	1.08	ปานกลาง	3.12	0.81	ปานกลาง
10. สถานประกอบการที่นักศึกษาฝึกงานมีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักร ตรงตามลักษณะวิชาที่เรียน	3.47	0.98	ปานกลาง	3.21	0.79	ปานกลาง
รวม	3.41	0.75	ปานกลาง	3.14	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.41$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.25 – 3.59 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 รายการ และอยู่ในระดับปานกลาง 8 รายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ขนาดโรงฝึกงาน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ($\mu = 3.59$) รองลงมาคือ การจัดอุปกรณ์ เครื่องมือในการฝึกปฏิบัติการเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ($\mu = 3.50$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งเสริมให้ครูได้ใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ($\mu = 3.25$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.96 – 3.24 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดอุปกรณ์ เครื่องมือในการฝึกปฏิบัติการเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ($\mu = 3.24$) รองลงมาคือ การสำรวจวัสดุฝึกงานก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา กับ สถานประกอบการที่นักศึกษาฝึกงานมีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักรตรงตามลักษณะวิชาที่เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.21$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การซ่อมบำรุงเครื่องมือ-เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนจะมีการดำเนินการเรียนการสอน ($\mu = 2.96$)

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและ โรงฝึกงาน จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์การฝึกงานของนักศึกษา	3.30	0.81	ปานกลาง	3.25	0.25	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของอาคารปฏิบัติงานในแผนกวิชาช่างเทคนิคโลหะ	3.47	0.97	ปานกลาง	3.23	0.23	ปานกลาง
3. ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎีหมวดวิชาชีพ	3.51	1.02	มาก	3.23	0.23	ปานกลาง
4. ห้องปฏิบัติการ ห้องเรียน ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน	3.34	0.99	ปานกลาง	3.17	0.17	ปานกลาง
5. การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในบริเวณโรงงานเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	3.21	0.98	ปานกลาง	3.19	0.19	ปานกลาง
6. การวางแผนการใช้โรงฝึกงานเหมาะสมและเพียงพอ	3.34	0.89	ปานกลาง	3.12	0.12	ปานกลาง
รวม	3.36	0.78	ปานกลาง	3.19	0.19	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัด กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.36$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.21 – 3.51 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 รายการ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 รายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎีหมวดวิชาชีพ ($\mu = 3.51$) รองลงมาคือ ความเพียงพอของอาคารปฏิบัติงานในแผนกวิชาช่างเทคนิคโลหะ ($\mu = 3.47$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในบริเวณ โรงงานเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ($\mu = 3.21$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร : การบริหารหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียนและโรงฝึกงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.19$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.12 – 3.25 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์การฝึกงานของนักศึกษา ($\mu = 3.25$) รองลงมา ความเพียงพอของอาคารปฏิบัติงานในแผนกวิชาช่างเทคนิคโลหะ กับ ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎีหมวดวิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.23$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวางแผนการใช้โรงฝึกงานเหมาะสมและเพียงพอ ($\mu = 3.12$)

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : ในภาพรวม จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การจัดทำแผนการสอน	3.16	0.78	ปานกลาง	3.23	0.77	ปานกลาง
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.29	0.72	ปานกลาง	2.99	0.76	ปานกลาง
3. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	3.13	0.81	ปานกลาง	3.05	0.78	ปานกลาง
รวม	3.19	0.68	ปานกลาง	3.10	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.19$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.13 – 3.29 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 3.29$) รองลงมาคือ การจัดทำแผนการสอน ($\mu = 3.16$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\mu = 3.13$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.10$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.99 – 3.23 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแผนการสอน ($\mu = 3.23$) รองลงมาคือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\mu = 3.05$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 2.99$)

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดทำแผนการสอน จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การวิเคราะห์หลักสูตร	3.19	0.93	ปานกลาง	3.21	0.76	ปานกลาง
2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้	3.17	0.96	ปานกลาง	3.18	0.87	ปานกลาง
3. การจัดทำแผนการสอนของครูผู้สอนเป็นรายวิชา	3.13	0.99	ปานกลาง	3.18	1.03	ปานกลาง
4. การจัดทำแผนการสอนของครูเป็นสาขาวิชา	3.24	0.99	ปานกลาง	3.17	1.01	ปานกลาง
5. ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเขียนแผนการสอน	3.15	0.98	ปานกลาง	3.21	0.85	ปานกลาง
6. การสนับสนุนงบประมาณให้ผู้สอนทำแผนการสอน	3.11	1.10	ปานกลาง	3.45	1.01	ปานกลาง
รวม	3.16	0.78	ปานกลาง	3.23	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดทำแผนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.16$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.11 – 3.24 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การจัดทำแผนการสอนของครูเป็นสาขาวิชา ($\mu = 3.24$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์หลักสูตร ($\mu = 3.19$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสนับสนุนงบประมาณให้ผู้สอนทำแผนการสอน ($\mu = 3.11$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดทำแผนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.23$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.17 – 3.45 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสนับสนุนงบประมาณให้ผู้สอนทำแผนการสอน ($\mu = 3.45$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์หลักสูตร กับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนแผนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.21$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดทำแผนการสอนของครูเป็นสาขาวิชา ($\mu = 3.17$)

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. เนื้อหาของหลักสูตรสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครอบคลุมจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.31	0.80	ปานกลาง	3.14	0.92	ปานกลาง
2. ครูผู้สอนใช้เทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ	3.21	0.85	ปานกลาง	2.95	0.95	ปานกลาง
3. การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ	3.36	1.05	ปานกลาง	2.96	1.01	ปานกลาง
4. การตรวจเยี่ยมนักศึกษาที่ฝึกงานในสถานประกอบการ	3.28	0.95	ปานกลาง	2.93	0.95	ปานกลาง
5. การสอนในห้องปฏิบัติการในโรงฝึกงาน	3.27	0.83	ปานกลาง	2.99	0.83	ปานกลาง
รวม	3.29	0.72	ปานกลาง	2.99	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.29$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.21 – 3.36 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ ($\mu = 3.36$) รองลงมาคือ เนื้อหาของหลักสูตรสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครอบคลุมจุดประสงค์ของหลักสูตร ($\mu = 3.31$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนใช้เทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ($\mu = 3.21$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.99$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.93 – 3.14 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาของหลักสูตรสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครอบคลุมจุดประสงค์ของหลักสูตร ($\mu = 3.14$) รองลงมา คือ การสอนให้ห้องปฏิบัติการในโรงฝึกงาน ($\mu = 2.99$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การตรวจเยี่ยมนักศึกษาที่ฝึกงานในสถานประกอบการ ($\mu = 2.93$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การวัดและประเมินผลการเรียน การสอน จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การวัดและประเมินผลการเรียน การสอน มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหา	3.07	0.92	ปานกลาง	2.96	0.91	ปานกลาง
2. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องหลัก การวัดและประเมินผลของครู ผู้สอน	3.08	0.97	ปานกลาง	2.97	0.96	ปานกลาง
3. การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับการ วัดและประเมินผลให้ครูผู้สอน ศึกษา	3.07	1.02	ปานกลาง	3.05	0.91	ปานกลาง
4. การวิเคราะห์ข้อสอบ และการ ปรับปรุงสภาพข้อสอบ	3.21	0.96	ปานกลาง	3.14	0.92	ปานกลาง
5. การนำผลการวัดและประเมิน ผลมาทำการวิจัยหรือวิเคราะห์	3.22	1.18	ปานกลาง	3.15	1.04	ปานกลาง
รวม	3.13	0.81	ปานกลาง	3.05	0.79	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัด กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07 – 3.22 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การนำผลการวัดและประเมินผลมาทำการวิจัยหรือวิเคราะห์ ($\mu = 3.22$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์ข้อสอบและการปรับปรุงสภาพข้อสอบ ($\mu = 3.21$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหา กับ การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.07$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร : การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.05$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.96 – 3.15 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำผลการวัดและประเมินผลมาทำการวิจัยหรือวิเคราะห์ ($\mu = 3.15$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์ข้อสอบและการปรับปรุงสภาพข้อสอบ ($\mu = 3.14$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหา ($\mu = 2.96$)

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : ในภาพรวม จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	3.33	0.86	ปานกลาง	3.14	0.70	ปานกลาง
2. การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร	3.44	0.98	ปานกลาง	3.18	0.76	ปานกลาง
รวม	3.38	0.87	ปานกลาง	3.16	0.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ระดับปานกลาง ($\mu = 3.38$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.33 – 3.44 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.44$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.33$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : ในภาพรวม อยู่ระดับปานกลาง ($\mu = 3.16$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.14 – 3.18 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.18$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.14$)

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิค โลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. กำหนดนโยบายและการชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศ์และการสอนของครูผู้สอนในวิทยาลัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตรอย่างชัดเจน	3.27	1.02	ปานกลาง	3.13	0.86	ปานกลาง
2. การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศ์ นักวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.43	1.06	ปานกลาง	3.16	0.95	ปานกลาง
3. การให้ความร่วมมือในการนิเทศการเรียนการสอนของครู	3.41	0.97	ปานกลาง	3.15	0.85	ปานกลาง
4. การนิเทศนักศึกษาที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ	3.19	0.97	ปานกลาง	3.17	0.83	ปานกลาง
5. การอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	3.35	1.13	ปานกลาง	3.12	0.95	ปานกลาง
รวม	3.33	0.86	ปานกลาง	3.14	0.70	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.19 – 3.43 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์ นักวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.43$) รองลงมาคือ การให้ความร่วมมือในการนิเทศการเรียนการสอนของครู ($\mu = 3.41$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศนักศึกษาที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ ($\mu = 3.19$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.12 – 3.17 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนิเทศนักศึกษาที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ ($\mu = 3.17$) รองลงมา คือ การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์ นักวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\mu = 3.16$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.12$)

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร จำแนกตามเขตการศึกษา

รายการ	เขตการศึกษา 6			เขตการศึกษา 12		
	μ	σ	ระดับปัญหา	μ	σ	ระดับปัญหา
1. การบริการสื่อการเรียนการสอน	3.43	1.15	ปานกลาง	3.08	0.85	ปานกลาง
2. ความเพียงพอของอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา	3.42	1.18	ปานกลาง	3.19	0.95	ปานกลาง
3. มีเอกสาร ตำรา ตรงตามความต้องการ	3.40	1.07	ปานกลาง	3.12	0.71	ปานกลาง
4. ความเพียงพอของชุดสาริตชุดฝึกการทดลอง	3.44	1.06	ปานกลาง	3.19	0.87	ปานกลาง
5. การจัดห้องวิชาการให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางวิชาการได้คล่องตัว	3.55	1.04	มาก	3.32	0.96	ปานกลาง
รวม	3.44	0.98	ปานกลาง	3.18	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.44$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.40 – 3.55 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 รายการ และอยู่ในระดับปานกลาง 4 รายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดห้องวิชาการให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางวิชาการได้คล่องตัว ($\mu = 3.55$) รองลงมาคือ ความเพียงพอของชุดสาริตชุดฝึกการทดลอง ($\mu = 3.44$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีเอกสาร ตำรา ตรงตามความต้องการ ($\mu = 3.40$)

ผู้บริหารและครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาช่างเทคนิคโลหะ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร : การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.18$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.08 – 3.32 ซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดห้องวิชาการให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางวิชาการ ได้กล่องตัว ($\mu = 3.32$) รองลงมาคือ ความเพียงพอของอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา กับความเพียงพอของชุดสาริตชุดฝึกการทดลอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 3.19$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีบริการสื่อการเรียนการสอน ($\mu = 3.08$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ” ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาพรวม และจำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12

5.1.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 6 และ 12 ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ จำนวน 15 แห่ง รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 210 คน จำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้

1. ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค จำนวนทั้งสิ้น 60 คน โดยแบ่งออกเป็น ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 6 จำนวน 28 คน และในเขตการศึกษา 12 จำนวน 32 คน
2. ครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ จำนวน 150 คน โดยแบ่งออกเป็น ครูผู้สอนที่อยู่ในเขตการศึกษา 6 จำนวน 68 คน และอยู่ในเขตการศึกษา 12 จำนวน 82 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน รวมทั้งสิ้น 60 ข้อ คือ

1. ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร	จำนวน 32 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.87
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร	จำนวน 18 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.92
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	จำนวน 10 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.90
	รวมทั้งฉบับ	มีค่าความเที่ยง 0.91

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1.4.1 ขอนหนังสือจากคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงกรมอาชีวศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 6 และ 12

5.1.4.2 ผู้วิจัยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ในวันที่ 25 ธันวาคม 2543 ตามจำนวนประชากรที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิทยาลัยเทคนิคต่างๆที่อยู่ในเขตการศึกษา 6 และ 12 ยกเว้นวิทยาลัยเทคนิคสัททีบ วิทยาลัยเทคนิคระยอง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ที่ผู้วิจัยเดินทางเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระหว่างวันที่ 17 – 19 มกราคม 2544 และขอความร่วมมือทางวิทยาลัยเทคนิคที่ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไป ให้ส่งแบบสอบถามกลับคืนมายัง ผู้วิจัยภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2544 ซึ่งผู้วิจัยได้แบบสอบถามกลับคืนครบทุกชุด

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science) ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้ ที่ได้รับคืน สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้
2. ตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย และให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนด
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ร้อยละ
4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 และ 12 โดยนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายด้านและภาพรวม ทั้งหมดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows

5.1.6 สรุปผลการวิจัย

5.1.6.1. ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1.) ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร

2.) ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแผนการสอน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

3.) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริม การใช้หลักสูตร

5.1.6.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ จำแนกตามเขตการศึกษา 6 และ 12 ดังนี้

1.) ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1.1.) ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร

1.2.) ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

1.3.) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริม การใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

2.1.) ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร พบว่า ภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเตรียมบุคลากร ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร

2.2.) ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแผนการสอน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.3.) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริม การใช้หลักสูตร

5.2 อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาที่ผู้บริหาร และครูผู้สอนยอมรับได้ และไม่เป็นปัญหาที่มีความรุนแรง เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็นในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษามีความพร้อมในด้านครูผู้สอน สถานที่ อุปกรณ์ วัสดุฝึกเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอน จึงทำให้ไม่เกิดปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้ รวมทั้งมีการวางแผนการบริหารและการบริการหลักสูตรเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชวนชม คำหอมกุล(2527 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร ทั้งนี้

อาจเนื่องมาจาก วัสดุที่จะต้องนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น มีราคาแพง และมีเรื่องของงบประมาณมาเกี่ยวข้อง ทำให้สถานศึกษาไม่มีความคล่องตัวในการบริหารและบริการวัสดุให้ได้ตามที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรทิพย์ ชีรวรางกูร(2522 : บทคัดย่อ) พบว่า สถาบันการศึกษาส่วนมากขาดแคลนอุปกรณ์ วัสดุที่ใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้เกิดจากวัสดุเหล่านี้ราคาแพง และครูผู้สอนมีภาระการสอนมากจึงไม่มีเวลาในการจัดหา ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่จะต้องจัดครูเข้าสอนในแต่ละวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมอาชีวศึกษา(2530 : 10)ที่กำหนดให้เป็นภารกิจในการใช้หลักสูตร รวมทั้งการจัดครูเข้าสอนตรงตามความสามารถ และให้สอดคล้องกับหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประชาคม จันทรชิต (2533 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการจัดครูเข้าสอนอยู่ในระดับต่ำสุด

1.2 ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอน สาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็น ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประชาคม จันทรชิต (2533 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีปัญหาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแผนการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร และครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน หรืออาจเกิดจากภาระงานในการสอนมากเพราะครูผู้สอนต้องรับผิดชอบในการสอนหลายวิชา และสถานศึกษาไม่มีการส่งเสริมการจัดทำแผนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมสามัญศึกษา(2527 : 54) ที่กล่าวว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำหลักสูตรไปใช้ควรมีการส่งเสริมและประสานงานในการจัดทำแผนการสอนและสอดคล้องกับผลการวิจัยของประมวล ทบบัณฑิต(2529 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการสอนเป็นครั้งคราว หรือน้อยมาก ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชวนชม กำหมอกุล(2527 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการเรียนการสอนสาขาช่างเทคนิค โลหะนั้นเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ ผู้เรียนจึงมีชิ้นงาน จึงง่ายต่อการวัดและประเมินผล ประกอบกับการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่จะทดสอบว่าผู้เรียนมีความรู้สอดคล้องตามที่หลักสูตรกำหนด

1.3 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอน สาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 มีความคิดเห็น ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับควรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุน การส่งเสริมการใช้หลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อส่งเสริมการใช้หลักสูตรนั้นจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก และขาดบุคลากรในการให้บริการ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทางโรงเรียนมีฝ่ายวิชาการ ใ้คอยบริการ ให้คำปรึกษาในการใช้หลักสูตรและทางสถานศึกษามีการส่งเสริมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมาก ทั้งส่งครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประชาคม จันทรชิต (2533 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรด้านการนิเทศซึ่งมีปัญหอยู่ในระดับมาก

2. ผลจากการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะ จำแนกตามเขตการศึกษา ดังนี้

2.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็น ในภาพรวมมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วัสดุที่จะต้องนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นมีราคาแพง และมีเรื่องของงบประมาณมาเกี่ยวข้อง ทำให้สถานศึกษาไม่มีความคล่องตัวในการบริหารและบริการวัสดุให้ได้ตามที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรทิพย์ ธีรวางกูร(2522 : บทคัดย่อ) พบว่า สถาบันการศึกษาส่วนมากขาดแคลนอุปกรณ์ วัสดุที่ใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้เกิดจากวัสดุเหล่านี้ราคาแพง และครูผู้สอนมีภาระการสอนมากจึงไม่มีเวลาในการจัดหา ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่จะต้องจัดครูเข้าสอนในแต่ละวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมอาชีวศึกษา(2530 : 10)ที่กำหนดให้เป็นภาระกิจในการใช้หลักสูตร รวมทั้งการจัดครูเข้าสอนตรงตามความสามารถ และให้สอดคล้องกับหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประชาคม จันทรชิต (2533 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการจัดครูเข้าสอนอยู่ในระดับต่ำสุด

2.1.2 ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในภาพรวมมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอนต่างๆ ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลัก หรืออาจเกิดจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุธีระ ทานตวนิช (2525 : 73) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนจะสมบูรณ์ตามหลักสูตร ได้ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชวนชม คำหอมกุล(2527 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการเรียนการสอนสาขาช่างเทคนิค โลหะนั้นเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ ผู้เรียนจึงมีชิ้นงาน จึงง่ายต่อการวัดและประเมินผล ประกอบกับการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่จะทดสอบว่าผู้เรียนมีความรู้สอดคล้องตามที่หลักสูตรกำหนด

2.1.3 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 มีความคิดเห็นในภาพรวมมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อส่งเสริมการใช้หลักสูตรนั้นจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมากและขาดบุคลากรในการให้บริการ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทางโรงเรียนมีฝ่ายวิชาการ ไว้คอยบริการ ให้คำปรึกษาในการใช้หลักสูตร และทางสถานศึกษามีการส่งเสริมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมาก ทั้งส่งครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรมศึกษาดูงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประชาคม จันทรชิต (2533 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรด้านการนิเทศซึ่งมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับมาก

2.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นในภาพรวมมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเตรียมบุคลากรทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคลากรที่มีอยู่ในสถานศึกษามีความรู้ไม่สอดคล้องกับวิชาที่จะสอน จึงยากต่อการจัดเตรียมบุคลากร

ในการสอน หรืออาจมีครูผู้สอนไม่เพียงพอต่อการสอนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สัจด์ อุทรานันท์ (2528 : 226) กล่าวว่า ในการเตรียมบุคลากรควรมีการสำรวจจำนวนอาจารย์ผู้สอนให้เพียงพอกับรายวิชาของหลักสูตร และสอดคล้องกับความรู้ความสามารถของผู้สอน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่จะต้องจัดครูเข้าสอนในแต่ละวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมอาชีวศึกษา(2530 : 10)ที่กำหนดให้เป็นภารกิจในการใช้หลักสูตร รวมทั้งการจัดครูเข้าสอนตรงตามความสามารถ และให้สอดคล้องกับหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประชาคม จันทรชิต (2533 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการจัดครูเข้าสอนอยู่ในระดับต่ำสุด

2.2.2 ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็น ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำแผนการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร และครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน หรืออาจเกิดจากภาระงานในการสอนมากเพราะครูผู้สอนต้องรับผิดชอบในการสอนหลายวิชา และสถานศึกษาไม่มีการส่งเสริมการจัดทำแผนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมสามัญศึกษา(2527 : 54) ที่กล่าวว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำหลักสูตร ไปใช้ควรมีการส่งเสริมและประสานงานในการจัดทำแผนการสอนและสอดคล้องกับผลการวิจัยของประมวล ทบบัณฑิต(2529 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการสอนเป็นครั้งคราว หรือน้อยมาก ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร และสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก และมีการอบรมสัมมนาอย่างสม่ำเสมอในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.3 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิคโลหะ วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็น ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อส่งเสริมการใช้หลักสูตรนั้นจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก และขาดบุคลากรในการให้บริการ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทางโรงเรียนมีฝ่ายวิชาการไว้คอยบริการ ให้คำปรึกษาในการใช้หลักสูตรและทางสถานศึกษามีการส่งเสริมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมาก ทั้งส่งครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประชาคม จันทรชิต (2533 : บทคัดย่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรด้านการนิเทศซึ่งมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการทำแผนการสอนมาก ดังนั้นทางสถานศึกษาควรมีการจัดอบรมในด้านการจัดทำแผนการสอนให้กับบุคลากรภายในโรงเรียน

5.3.1.2 ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนภายในสถานศึกษาได้เข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน การวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ และเทคนิคการเรียนการสอนใหม่ๆมาใช้

5.3.1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดครูเข้าสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของครูผู้สอนในสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ และควรสนับสนุนเกี่ยวกับการบริการทางการศึกษาต่างๆอย่างเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา เช่น วัสดุฝึกงาน เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในเขตการศึกษาอื่น

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ เฉพาะปัญหาด้านใดด้านหนึ่งแบบเจาะจง ทั้งนี้เพื่อที่จะได้หาแนวทางในการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2529. ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2530. สรุปประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศ ประจำปี 2529 วันที่ 3 – 9 พฤศจิกายน 2523. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2531. ข้อคิดในการทำงานเพื่อมุ่งจุดเน้น 7 ประการของท่าน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- ครองศักดิ์ เข้มประยูร. 2539. “ การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอน ในวิทยาลัยการอาชีพ กรมอาชีวศึกษา ”. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539. การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : อีสันเพรส.
- ชลอ มงคลการุณย์. 2530. “ ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลิต พุทธิรักษา. 2526. “ เอกสารประกอบการสอน วิชาการจัดการในโรงเรียนประถมศึกษา ”. กรุงเทพฯ : หน่วยที่ 9 สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชวนชม คำหอมกุล. 2527. “ การบริหารงานวิชาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ”. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ชวาล แพร์ตกุล. 2518. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชารี มณีศรี. 2527. การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บุรพาสาส์น.
- ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์. 2532. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศ, กรมอาชีวศึกษา.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. 2529. การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : อักษร บัณฑิต.
- ธำรง บัวศรี. 2515. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. ธนบุรี : บรรณาการพิมพ์.
- ธำรง บัวศรี. 2531. ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : เอราวัฒนาการพิมพ์.

- นิพนธ์ ภูริฉาย. 2528. “ การศึกษาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ใน
ปีการศึกษา 2527 ตามทัศนะของผู้บริหาร และครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา เขตการศึกษา 2 ”. ปรินญาณินพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- บุญเทียม เจริญยิ่ง. 2529. แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในปี 2529 และในแผน 6 รายงาน
สรุปผลการเรียน สัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ประจำปี
งบประมาณ 2529. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- บันลือ พฤษะวัน. 2534. ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. 2532. “ การศึกษาเพื่อไปสู่ความเป็นนิคส์ ”. กรุงเทพฯ : ไรไฟเพรสเซนเตอร์.
- ปัญญาคุณ รัตนเสถียร. 2532. “ ปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรระยะสั้น วิชาช่างเดินสายไฟ
ในโรงเรียนสารพัดช่างทั่วประเทศ ”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขา
วิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ประชาคม จันทรชิต. 2533. “ ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530
ตามทัศนะของผู้บริหาร และอาจารย์ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้ ”. ปรินญาณินพนธ์การ
ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประมวล ทบบัณฑิต. 2529. “ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ”. วิทยานิพนธ์ครุ
ศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเวศ ขอดอิ่ง. 2536. การผลิต สื่อการเรียนการสอน. นครราชสีมา : ศูนย์นันทศึกษาภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ.
- ปรีชา ชาติมาลากร. 2524. ความเข้าใจในวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ของผู้บริหารวิทยาลัย โรงเรียน
มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซ็ท.
- พนัส หันนาคินทร์. 2529. หลักบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- พัชรี สว่างทรัพย์. 2533. “ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ”. ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการ
จัดการศึกษา การประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- พิชัย เฟ่งพันธ์พัฒน์. 2529. “ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมของแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ”. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน
เทคโนโลยีพระนครเหนือ.

พรทิพย์ ชีรวางกูร. 2522. “สถานะภาพทางโสตทัศนูปกรณ์ ของสถาบันการศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
มหานคร”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์. 2529. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส. พรินต์ติ้ง เฮ้าส์.

ภิญโญ สาร. 2521. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.

มานิดา อูซชิน. 2526. การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษา
ธิการ

เมธี ปิณฑนานนท์. 2529. การวางแผนอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เมธี ปิณฑนานนท์. 2533. การบริหารงานงานบุคคลในวงการการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เลขา คมเสวต. 2537. “การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง
ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในสถานศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิจิตร ดัจฉนิก. 2537. การบริหารโรงเรียน. สงขลา : วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่.

วิจิตร วรุตบางกูร. 2524. การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา. สมุทรปราการ : ขนิษฐาพิมพ์และ
โฆษณา.

วิชัย คิสสระ. 2535. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2523. การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม.

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.

วิณิช บุญอยู่. 2529. “การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอน
ปลายในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิมล เทศวานิช. 2541. “ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536
สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วีรพันธ์ สิทธิพงษ์. 2540. ปรัชญาอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : เอ.พี. กราฟิคส์ ไซค์และ
การพิมพ์.

สังัด อุทรานันท์. 2524. พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

สังัด อุทรานันท์. 2527. พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : วงเดือนการพิมพ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สังัด อุทรานันท์. 2528. “ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา”. เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมเชิงวิชาการนิเทศภายในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา.
- สังัด อุทรานันท์. 2532. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มิตรสยาม.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2529. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สันต์ ธรรมบำรุง. 2525. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : นรสิงห์การพิมพ์.
- สมาน บุญถัน. 2524. “การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1” วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. 2535. “ปัจจัยเสริมการบริหารหลักสูตร” การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ.
- สุจริต เพียรชอบ. 2512. “เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาหลักการนิเทศการสอน”. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธีระ ทานตวนิช. 2525. การบริหารวิชาการการบริหารงานโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา. ชลบุรี : ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- สุภางค์ ศรีอินทร์. 2538. “ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา”. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุมิตร คุณานุกร. 2518. หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สุมิตร คุณานุกร. 2520. หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สุมิตร คุณานุกร. 2523. หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สุรัช สิกขาบัณฑิต และคณะ. 2536. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสื่อโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : กองมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สุวิทย์ ช่วยมาก. 2526. การบริหารโรงเรียน : ทฤษฎีและปฏิบัติ. ปัตตานี : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 - 2544) กรุงเทพมหานคร : กองแผนงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- หวน พิณรุฬพันธ์. 2525. “การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน”. วารสารมิตรครู ฉบับที่ 22. กรุงเทพฯ.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527. การบริหารการศึกษาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศิลป์.
- Good , Carter V. 1973. **Dictionary of Education**. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Neagley, R.L. and Evan N. D. 1967. **Hand book for Effective Curriculum Development**. Englewood Cliffs, New Jersey : Printice - Hall, Ineo.,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Saylor, J. G , and Alexander. 1974. **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning.**

4th ed. New York : Holt, Rinehar and Winston.

Taba, Hilda. 1967. **Curriculum Development : Theory and Practice.** New York : Harcourt,

Brace & Jovanovich, Inc.,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2543

นายไพโรจน์ สุทธิฉวีบุญ รหัสประจำตัว 42064727 ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษา ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ (A STUDY OF PROBLEMS CONCERNING THE IMPLEMENTATION OF VOCATIONAL CURRICULUM ON METAL TECHNOLOGY DIPLOMA PROGRAM B.E. 2540)” โดยมี ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.กมลสร วงษ์รักษา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษากันคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ.2543

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ที่	116
รับที่	๒๕/
วันที่	16 มค ๕๔
เวลา	

ส่วนราชการ

กองวิทยาลัยเทคนิค

โทร. 2822551-2

ที่

วันที่ 15 มกราคม 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผ่าน สน.

ว.เสนอ

๑๖
๕๕

๒๕

ด้วย นายไพโรจน์ สุทธิฉวีบุญ อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยเทคนิคระยอง นักศึกษา
ระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ” ประสงค์จะแจกแบบสอบถาม
เพื่อรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์กับผู้บริหารครู - อาจารย์ในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค
เขตการศึกษา 12 จำนวน 12 แห่ง และเขตการศึกษา 6 จำนวน 7 แห่ง

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นควรอนุญาตให้นายไพโรจน์ สุทธิฉวีบุญ
แจกแบบสอบถามเพื่อการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรด

1. พิจารณาอนุญาตให้ นายไพโรจน์ สุทธิฉวีบุญ แจกแบบสอบถาม
2. ลงนามในหนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ดังแนบ
3. มอบกองวิทยาลัยเทคนิคแจ้งสถานศึกษา

(นายวิชัย สงวนพงศ์)

นักวิชาการศึกษา 8.๖ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

1- 0๕๒๖
2. รว
3. รว
Vh

(นายจ่านอง อุไรรัตน์)
ศึกษานิเทศก์ 8 ทำหน้าที่
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
17 ม.ค. 2544

ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลอื่น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำข้อมูลไปใช้

ที่ ศธ 0907/ ๒33

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

17 มกราคม 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 15 มกราคม 2544
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายไพโรจน์ สุทธิฉวีบุญ ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคระยอง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ประสงค์จะเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ” จากผู้บริหารครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาแห่งนี้

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ นายไพโรจน์ สุทธิฉวีบุญ เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้ ดังเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุห์รายchimหนต์)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทร. 2822551-2 ต่อ 1511

โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 269

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

17 มกราคม 2544

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504/5893
ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2543

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประสงค์ขออนุญาตให้ นายไพโรจน์ สุทธิฉวีบุญ เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ”
ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ นายไพโรจน์ สุทธิฉวีบุญ
เก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจาง อูไรรัตน์)
ศึกษานิเทศก์ 8 ทำหน้าที่
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค

โทร. 2822551-2 ต่อ 1511

โทรสาร 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540
สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะหมวดวิชาชีพ ในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิค
สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 และ 12

คำชี้แจง :

การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิค โลหะตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนสาขาช่างเทคนิค โลหะ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 และ 12 ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการทำการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแนวทางการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือ

ไพโรจน์ สุทธิธวัชบุญ

นิสิตปริญญาโทคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง O หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. ตำแหน่งหน้าที่

- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- หัวหน้าคณะวิชา
- หัวหน้าแผนกวิชา
- หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน
- ครูผู้สอนสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ

2. อายุราชการ

- น้อยกว่า 5 ปี
- 5 - 10 ปี
- 11 - 15 ปี
- 16 ปีขึ้นไป

3. วุฒิทางการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

4. วิทยาลัยของท่านตั้งอยู่ในเขตการศึกษา

- เขตการศึกษา 6
- เขตการศึกษา 12

ตอนที่ 2

ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2540

สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาตามความคิดเห็นของท่าน

รายการปฏิบัติ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร					
1.1 งานเตรียมบุคลากร					
- การจัดครูผู้สอนเข้าสอนรายวิชาต่างๆคำนึงถึงความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน.....
- ครูผู้สอนที่สอนอยู่ได้รับมอบหมายให้สอนหลายรายวิชามิงานพิเศษมาก.....
- การส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่สอน.....
- การจัดบรรยายทางวิชาการให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร.....
- การจัดระบบติดตามการสอนของครู-อาจารย์ แต่ละรายวิชา.....
- การสนับสนุนให้ครูผู้สอนไปศึกษาดูงานและศึกษาต่อ.....
- การสำรวจปัญหาความต้องการจำเป็นทางบุคลากรเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร.....
- การฝึกอบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการปฏิบัติ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)
1.2 การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร				
- การจัดครูเข้าสอน โดยคำนึงถึงความถนัด ความชำนาญตรงตามสาขาวิชาที่สอน.....
- การนำผลการประเมินการสอนของครูแต่ละปีมาใช้ ประกอบการจัดครูเข้าสอน.....
- การจัดครูสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไม่สามารถ สอนได้.....
- การจ้างครูอัตราจ้างสอนช่วยสอน ในกรณี ขาดแคลนครูผู้สอน.....
- การจัดแบ่งตามการสอนของครูผู้สอน.....
- การจัดครูเข้าสอนตรงตามวุฒิที่เรียนมา.....
- การสำรวจความพร้อมของครูผู้สอนก่อนจัดครู เข้าสอน.....
- มีการอบรมสัมมนาแก่ครูผู้สอนวิชาชีพทั้งภาค ทฤษฎีและปฏิบัติ.....
1.3 การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร				
- การสำรวจวัสดุฝึกงานก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อเตรียม การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา...
- การอำนวยความสะดวกในการให้บริการเครื่องมือ อุปกรณ์การสอนแก่ครูผู้สอน.....
- การใช้วัสดุ สื่อการสอนในห้องสื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน.....
- การจัดอุปกรณ์ เครื่องมือ ในการฝึกปฏิบัติการ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน.....
- การจัดคู่มือ แบบเรียน และหนังสือประกอบการ เรียนการสอนแต่ละวิชาครบ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการปฏิบัติ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)
การบริหารและการบริการวัสดุตามหลักสูตร(ต่อ)				
- ขนาด โรงฝึกงาน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา.....
- การจัดบรรยากาศของ โรงฝึกงาน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการเรียนการสอน.....
- การซ่อมบำรุงเครื่องมือ-เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนจะ มีการดำเนินการเรียนการสอน.....
- การส่งเสริมให้ครูได้ใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียน การสอน.....
- สถานประกอบการที่นักศึกษาฝึกงานมีการใช้ อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักร ตรงตามลักษณะ วิชาที่เรียน.....
1.4 การบริหารหลักสูตรในงานที่เกี่ยวกับอาคารเรียน และโรงฝึกงาน				
- การใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์การฝึกงาน ของนักศึกษา.....
- ความเพียงพอของอาคารปฏิบัติงานในแผนกวิชา ช่างเทคนิคโลหะ.....
- ความเพียงพอของห้องเรียนภาคทฤษฎีหมวด วิชาชีพ.....
- ห้องปฏิบัติการ ห้องเรียน ที่เอื้ออำนวยต่อการ จัดการเรียนการสอน.....
- การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในบริเวณ โรงงานเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน.....
- การวางแผนการใช้โรงฝึกงานเหมาะสมและ เพียงพอ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการปฏิบัติ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร				
2.1 การจัดทำแผนการสอน				
- การวิเคราะห์หลักสูตร.....
- การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้.....
- การจัดแผนการสอนของครูผู้สอนเป็นรายวิชา.....
- การจัดทำแผนการสอนของครูเป็นสาขาวิชา.....
- ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเขียนแผนการสอน
- การสนับสนุนงบประมาณให้ครูผู้สอนทำแผนการสอน.....
2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
- เนื้อหาของหลักสูตรสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครอบคลุมจุดประสงค์ของหลักสูตร.....
- ครูผู้สอนใช้เทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่พ.....
- การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ.....
- การตรวจเยี่ยมนักศึกษาที่ฝึกงานในสถานประกอบการ.....
- การสอนในห้องปฏิบัติการใน โรงฝึกงาน.....
2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน				
- การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหา.....
- มีความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักการวัดและประเมินผลของครูผู้สอน.....
- การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนศึกษา.....
- การวัดและประเมินผลการสอนของครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงแก้ไข.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

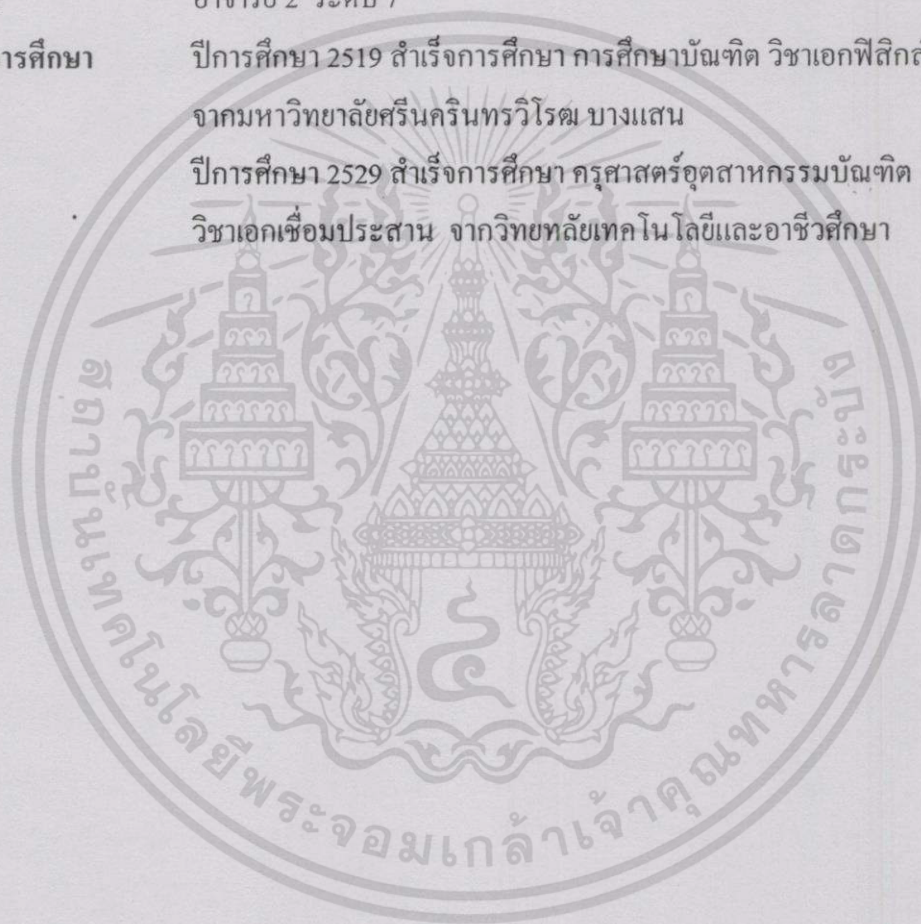
รายการปฏิบัติ	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)
การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน(ต่อ)				
- การวิเคราะห์ข้อสอบ และการปรับปรุงสภาพข้อสอบ.....
- การนำผลการวัดและประเมินผลมาทำการวิจัยหรือวิเคราะห์.....
3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร				
3.1 การนิเทศและส่งเสริมการใช้หลักสูตร				
- กำหนดนโยบายและการชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศก์และการสอนของครูผู้สอนในวิทยาลัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตรอย่างชัดเจน.....
- การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์ นักวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร.....
- การให้ความร่วมมือในการนิเทศการเรียนการสอนของครู.....
- การนิเทศนักศึกษาที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ.....
- การอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร.....
3.2 การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร				
- การบริการสื่อการเรียนการสอน.....
- ความเพียงพอของอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา.....
- มีเอกสาร ตำรา ตรงตามความต้องการ.....
- ความเพียงพอของชุดสาริตชุดฝึกการทดลอง.....
- การจัดห้องวิชาการให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางวิชาการได้คล่องตัว.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อสกุล - สกุล	นายไพโรสณห์ สุทธิธวิลบุญ
วัน เดือน ปี เกิด	17 ตุลาคม 2492
สถานที่เกิด	อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 86/41 อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเทคนิคระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2519 สำเร็จการศึกษา การศึกษามัธยมศึกษา วิชาเอกฟิสิกส์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ปีการศึกษา 2529 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต วิชาเอกเชื่อมประสาน จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้